

MIC. # 10020 (RAB. 2269)

BARUKH BEN YITSHAK, MI-
REGENSBURG.

ברוך בן יצחק.

PERUSH 'AL MASEKHE TAMID.

פירוש על מסכת תמיד.

[15--]

SEPHARDIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הספר היקר הזה מיוחס להרדק בד בעל הבגוד
על חסכת תודי , וכבר נקפס גם לאון הכתובים הויוחס להרדק על
ומפי תמו תמו כתי דקיס
למחזורי דת הקבלה לאות שמה תבלת אין זה משום כלום ואפי' בעלית פאודק ומשמש
בפא דתרת משל עטרו כעין תבלת אין זה משום כלום אפי' בעלית פאודק אין זה משום כלום
ע"י דת הארדק בדבר ועל הוא לטוב משפ' שפ' הדברים שמשל האומנו ומעל וחללה אלה משודר
כמו קן היה מחשב בדבר שאפי' לתפוקות אין ראוי לעשות כי כונה שנוי דחיקי דלת פקו
יש לו בענין זה כמו שכתבו שם ועוד בפי' אחים דוק פלגי כזר שמשל בזכר אבל כעין שחללא
האמת העקרה שלם לערך עקרה לדברי הכל חייב ולא אמרי' כיון שערדה רעות לכה' לחללאה האמת
חידועי המלכות היא רעות לחלל להם אפי' שלם לערך פאודק ומעל עקמ דוק קד שמשל דהיינו לערך עבודת
לפי מילות וכן תמצין שאפי' גדלי ופודק אין לעקר שפי' ולא אמרי' מעל דמשפ' יפי' לעל' עטמ' שמשפ'
בעל' הנפש אשרי' נמי לגדלי ונדב' יעשה השמות שלם טפה בפי' עקמ וכן מצ' דחייבי לאון גלאודית
לכה' חנו לבר משום דאפי' עשה ודקי אפי' לא העשה לא דנודק בואה ראשונה אפי' בואה שניק ולא אמרי'
כיון האשרי בואה ראשונה אשרי' בואה שניק לא שיק לשמ' קמיל ואשרי' אשרי' לא בפי'
דאפי' וכיוצא בזה שאינו מחמת דחייבי עשה אפי' לא העשה אשרי' יפתי תואר אינו עשה כוס מלג'
בפאודק כי אם שרעה לו עשה רעות כפי' שלא יא' עלה בפי' אבל עקמ שקוא מחמת דחייבי עמ
אבל עשה לשם אינו מחמת אפי' דקמ' קייס עשה וקמ' ככל' אפי' בפי' אינו מחמת
לא בשלם דחייבי עשה כעין עקמ ולא עלה בפי' ואין לה' בפי' קמ' ונעשה בפי' דעקמ דחייבי
לא אשרי' בעת עבודה לפי' פי' דפי' עקמ' כמו שכתב שם בפי' של צפ' וקדי' דחייבי
דקמ' שמשל תבלת אין זה משום כלום ואפי' כעמוד לאו תרתי משל חנה לא כלה חנה עלה
וכפי' אמשפ' אפי' טלה פאודק אין זה משום כלום וממלת שמשל עי' אין לעל' אפי'
נאפי' לעל' אפי' דיש פה לאפי' כיון שקמ' פאודק וכן לעל' לא יפי' עמ' דחייבי דחייבי
שאולת אינו דומה לפאודק בלא משום עלה אינו חופה אבל שום אפי' ופאודק דמלת שאולת
ישנה בחובק אבל בעל המלת' אכענו אל כפי' עמ' לא חפ' אכענו אל כפי' הדיוט פי' דאל כפי'
היה מלואים באפי' ימות המעה ועל כהן דחייבי עמ' ויש ערפי' אכענו אל כפי' דקו אכענו
אל כפי' דחייבי ולפי' אורה עמ' יפי' לאפי' אכענו אל כפי' כוס קמ' דקו אכענו אל כפי' דחייבי
באפי' ימות המעה ובולה חנה מילת' היא ואפי' לעל' דחייבי כמלי' דאכענו אל כפי' דחייבי
אבל אל כפי' דכפי' משום דפי' אפי' תגה לפי' כפי' אקדן בחד קדא וכפי' בנין בקדא אפי' יפי'
כפי' אפי' אקדן אפי' מנחה דוקם אבל בקדא קדא וכפי' בנין כפי' לעל' משפ' דוקם לא ועפי'
לפי' אכענו סתם ובפי' אפי' פקודי' בעשי' דאכענו אל כפי' לעל' דוקם מכל' משום
דאכענו הוא כחומר באפי' תגה כפי' אפי' אבל אכענו אל כפי' משל שקוא חלק משל אקדן
דהא לא שפי' ביה דוק' ואפי' לעל' לה סקמ' דכפי' פקודי' ועשו את הקבוצה ש' לאקדן ולכפי'
הא דפקודת כענו לא היה ש' דהא באפי' תגה כפי' כפי' אקדן עפי' מלג' ש' וכפי' בנין לא
כפי' ש' ואעפי' הם כפי' שונים יפי' כיון דכפי' הא פקודי' ואפי' מלג' ואפי' קמ' דחייבי
ש' נאפי' מלג' קבר ש' וכפי' ואשכחן דמלג' לא חלק באפי' תגה כפי' אקדן לעל'
כענו יפי' כענו דמלג' דין א' להם כפי' מלג' ובמלג' שפי' האפי' כפי' כפי' אפי' אפי'
אכענו כיון דכפי' בקדא אפי' משל דין א' יפי' ומלג' דפי' אכענו אל כפי' דקו אכענו מלג'
דחייבי אפי' לעל' דכפי' דמלג' כפי' כפי' עמ' כפי' אפי' מלג' דין א' להם מלג'
תכדיק עמ' א' של כפי' קפי' לי דמלג' כפי' אפי' תכדיק הא דכפי' אפי' מלג' דין א' להם דחייבי
כפי' יפי' חלפי' על כפי' כן הקבוצה כפי' ופי' לא קמ' לן כפי' ומכיון דאפי' עפי' כפי' כפי'

ספרים נפתחים
(א) חידועי המלכות
(ב) בעל' הנפש
(ג) חנו לבר משום
להראש' קמ'

שקרא לבוא בו וזעזעו שלא נכדקה עליו כי אם עמ' וזה הלשון נ' עקד" קצ"ן דכיון דכתיב משאר שקרא
שזור וחונן כעל שעה קשה הוא ואין בו חילום ועוד יתבאר נגידא פ' בערוך לבד כיון וקמלוט והוא קשה
ויז' דחונות שהם קשים ואין בהם חילום אין בהם כללים" והוא לית דבשמעת קמית' דעבי' אמר'
דכה' לא אישדו להו כללים לא בשעת עבדה לא אישדו להו אל' דיש בהם משום כללים" לפי שדו
ה' אפרים ע"ה קיה מל' קצ"י הם ואין לחוש לשמא תכרך ^{שע} על כסדו דנתי' לא שפית בדבר הקשה
ט אם כיכר רך" ובנני' סדונה ועמא דנש' לפ' לשחא לשמא ומתדין בקצעה" אבל כדעלמא אענ' דקשין
הן אסור" ונ' בעיט דשה שאנו אושרים דרך קצעה זה דבר שקרא קשה מל' כענ' דמפסיק משה כענ'
דכיון דלפ' לשחא לשמא תכרך עמ' ונש' אין בשדו בונג' בהן שהיה מתחננים משגו אבל קיסא דכסדו בונג'
ומתחננים משגו אפ' דרך קצעה אסור" ודוק דרך קצעה דדבר שאין בו חילום אבל דרך העלמא אפ' דבר
שאין בו חילום אסור רק שקרא מלבוא שט יקה ביה לא יעלה עלך" וכדמנוח בשמעת קמית' כבמית
דאיל' כתיב לא לבוא לא יעלה הא דכל העלה העלמא הוא דקאמ' דחמ' אפ' מוכר' כסות משק' כל' לו
כל דבר שאדם צריך לחיות בו והוא לבואו אע"פ שאין בו שום חילום אסור סמו שכתבנו לעלה ג'ט
תכרך עמ' על כסדו" וכיון שקרא דבר חשוב טע' לבוא בו אע"פ שאינו לבוא בו רק שדו בונג' ומתחנ'
אבל דבר שאין בו חילום משה כיון שאין בשדו בונג' בו ואין בו שום חילום וכן שטנו כפ' כתיב' דכללים
הכס' והכסותית אין בהן משום כללים ובלבד שלא יהא בשדו בונג' טה' ומשק' לה כנ' כדנש' דוק
סיקן ובעת' ע"נ' אצמבא אבל סגלא ובעת' ע"נ' אצמבא וריקן וטען על חעמק אסור" והפ' נ' שכך
הוא דקיינו טעמ' דכשקרא ריקן וטען ע"נ' אצמבא דמשיד משום שכך מנהג' העולם שאינו טרפ' בעלם
על האצמבא לא משום כו' וכבוד בעלמ' וה' כמג' משה כמות שאינו מתכוין כלל לבדק עמ' כי אם
למית את האצמבא ולבגד הכית וצמל כן יכול לעב' עלו" דאפ' אם תכרך עמ' על כסדו אין לחוש
שהדי' אין טאן כלל סאו'ת התמתן שקרא יחיתו כדך ג'טו כי אם לכו' בעלמ' כמג' מעכר' כסות ואורת'
דמל' טקמ' שכשקרא ריקן אם כל אדם היושב עלו' אינו מתכוין להתחנ' בו ואינו פרום ע"נ' אצמבא כי
אם לבגד בעלמ' ולא להמית עמ' האדם היושב עלו' אבל כשקרא מל' אם משימ' אותם בעלמ' הנאור
העץ ולפ' הוא אסור לעב' עליהם דאיכ' לשחא לבהכח עמ' על כסדו ונש' שהוא מתחננים דכל דבר
שיש בו חילום ומתכוין לחלם בו אסור בכל עמ' בין כדך (רישה ס') כדך קצעה" וקכ' נמי חמ'ת'
באילו פ' דלמ' יט' דהנ' צדל' דפשימי' וקנז' אין בהן משום כללים כל' אע"פ שמתכוין לחילום
משמים אותם כחיקו אע"פ אינו אסור לפ' שהמשורה שהן צדודין בו הם מתק' אות' כיווד' עד
שאין בו חילום" ונש' לפי שה והעלמא לא שייכא ביה שהדי' חככת כנ' בעלמ' הוא ושלמה כחיק'ו
וקדי' אין בו לא בכד ולא חילום ולפ' משה ותל' ישד' וכללים הואיל' ואמא לידן עמ' טה' מל'ת'א
לפ' ששמעת' בשם דכ' יבא הלג' אל' שאסור לכסות העויות בבני' צמ' ולחכים יחד ע' תש'ת'
ואע"פ דכסוי' הטור אינו מתחבר לפשימי' שהעויות עצמה תפידה כהן מתחברין עם התכסה
של עודה וקרא צמ' ע' חבור העויות עם התכסה אסור ואע"פ שהוא מתחבר העויות עם התכסה
כרמ'ת' חומי' משי' או קטבוס אינו מששל' משחר' שהעויות עצמה תפידה כרמ'ת' חומי' פשימ' ואי'
פשימ' ודאי שכך הוא המלי' שני' שהעויות מתבדק בין חומי' פשימ' לבני' צמ' שהעויות מתבוסה
בו" ומש' שהחומי' עמ'ת' היו מחובה' לצמ' דכיון שהכל הוא מחובר יחד אמאי' לא קה' ביה
לא תלבש ששאמ' צמ' ופשימ' יחדו דקא בכלל' כחדי' שה' נמי כתיב' לא תחיוש בשור ובחמור'
יחדו אע"פ תנן צמ'ת' כלל' כפ' כלל' הכס' דאין קושה' את הקוס' לא בצד' הקדון" ולא
באחור' הקדון והנ' עלה כרמ'ת' דרמ'ת' משה" ופ' כן מלכ' צדק' אל' כפידושיו דק' דהא י

כמה שער והפשה מלבד בחד - ונב מה דחוי משקדו שקרי כיון שקורב לבני קשר נטר שטי' ואוי
שקורב אסור - ומאי רבות' היא בזה שהלכטה ומפקדת מאחריו שקרי קי"ב אשכחן בכלאי' אצריך
משל צדק' יהיה מחובר יחד פשה' עם הצער לכיון שלמד א' הוא מחובר כען הלפטו משעה בכל
ענין שיעלה עליו הוא אסור מדי דוקא אכסוי דכלאי' שקורב אסור בהטלחה בעלמא כען שחבס עליו
בלילה אע"פ שאינו מחובר באדם כלל וה"ל ק"ב בלכטה המפקדת היחיד יפקע ומלכו איסור כלאים
אם הוא זה שקשר מלפטו חסוב קשר לא רעב כך משמ' שקשר מלפטו לא היה עשה קשר קיים
לא כען ללחוד כפי מה שהיו אז נוקמ' - וכירוש' בשלהי מש' כלאים ותייר פסקי דעשר על כיון
משום דאנן נבטיה וקיא מחתא ליה - וכל ע"י שנת אין זה קשר חסוב לענין כלאים - וק"ב איכא
למיה שבאקור שלקס היו שעי' חסור מעט שאינו חסור חסוב לע"י כלאים - ולדברי רב' יבא הלוי
ק"ל שלמכיא כתיב אחיה לענין כסוי הערה שאקור דקתם בירוש' מפיק ד"ד זיכיא הוא משקד ל"ד
איכא בה זימנא הימיר לזומן ולא יחוט ליה משאטה בכיתין לא בלכטה וקרי לק' א"ב אם
הגרם בהקיא רבטה קיינו אונה רבטה שקושרין בה קומעל' - אע"פ כולל להביא ראיה לעבר
דינן לאסור שקרי ע"ב משמ' שהיו רעלן להאים כתיב קומעלן שלקס צמר וערה כשיתק אור -
שבחון בחוט של פשה' קרי יהיה חסר הכל ואע"פ שתעור תפסיק בין חוט לצמר - וזה דוחק
למ' דקתם במאי עסקי' שהצער כתיב קומעלן כען קלוד וכיוצא בזה יוצא חוץ למעלן אמר
יחיה החוט מלפטו מיה דקיינו ממש כען עובדא חדן לענין כסוי קטורות ועדיין כולל לת"י
ראיה אחיה לדברי רב' יבא הלוי ק"ל דקתם בתוספת' דכלאי' קתת הכי שער הנעל' והדחלים
ב"א במתן שהביא פשה' ומרין שמהן ומרפין זה בזה אבל קומעלן חלקי שכלו שמי' נעל' -
וכולו ארנבים ואורג בו חוט א' של צמר בצד זה וחוט א' של פשתן בצד זה אסור ועתה -
אוקן ארוקי' להתיר לבסוף העורה מפרש' סיפ' דיק' בבא דיק' וארנ בו חוט א' של צמר בצד זה
וחוט א' של פשה' כל' שארנ חוט א' של צמר ואל פשה' בצד א' בחד אסור - אבל אם היה חוט א'
צמר בצד זה וחוט של פשה' בצד זה היה מוקד ושאר צמר נעל' או צמר ארנבים מפקד בזה
אבל תחלה אוקן קומעל' דנרבי' בהן כפי באות' לשון שכתבתי לאיד' משה דקת' דיבא שער -
הנעל' והדחל' ב"א וכו' דקי"ב קתי' קתי' ב"א לא בייש' לא אמשעי' אכתי' לא איסור ולא חיתר
ועדיש' ממות סיפ' נש' ממות דקת' וארנ בו חוט א' של צמר בצד זה וחוט א' של פשתן אסור
לענין מה הוצרך קתי' בצד זה בשון דוקי' קלל' וארנ בו חוט א' של צמר וחוט א' של פשתן אסור
ועל אי זה צד קתי' קתי' קתי' בצד זה למזה או למע"פ או לענין או לדיוס לא מזהש' ממות
סיפ' נש' ממות לפ' בתוספת' ועדיין קתי' טעמא' הנדרס' בלא שום - לא לפי פשה' כתיבה -
כך שער הנעל' והדחל' מותר ב"א במתן שהביא פשה' ומרין שמהן ומרפין זה בזה אבל קומעלן
חלקי שכלו צמר נעל' וכלו צמר ארנבים וארנ בו חוט א' של צמר בצד זה וחוט א' של פשה' בצד
זה אסור - ופ' הדיית' כך הוא שער הנעל' והדחל' מותר כל' מותר לחכרן יחד בפשה' צי"ב ביעל'
הפשה' ויחבס' יחד ב"א וכו' דוק' ה' מרפתי' יחד זה והבטל' קומעלן בתרובה' אבל לא ע"י
מריבה כען שמשק חלקי שכלו צמר נעל' וכלו צמר ארנבי' וארנ בו חוט א' של צמר בצד זה וחוט
א' של פשה' בצד זה כל' שזה החוט מצד זה וזה מצד זה אע"פ שער נעל' או ארנבי' תבתי' ביטקס
קרי לק' בקדיא דאפי' ככה' חסוב כלאים - ואם כיון דיק' כבא דתוספת' דמשא' לקדמ' צמר -
ופתקס' ובלכטה מפקדת ביטקס' ודיק' כבא דקדמ' קתם בתוספת' לשלשנה דקתי' כבא דמרמ'
צמר ופשה' דקתי' לה' חטמא' בן נעל' א"כ ומאי קתל' דחטמא' בן כסדימ' של צמר ופשה' -

משכן איך קושרין את המוט לצדי קרון ולא לאחורי קרון כדי לתדו דרך טדינת קרון שיסוף כענין
לשך בקרון ויחזיקו כי תעשה מחשבת באלו צדק תשיבת קרון הוא קושר אותו בלאו חפי פני פני
אחרינו שמושך בלא זה את הקרון והדבר לתשוק בעלת קח עבד אינו איסור דאורייתא לא מלתא
סלת את לעבד במקום צדק לעתים ולשל מעט דהקיא בכא עמי הנין הרס האלשיה שהי
קאורה ברבשות אפורה וימץ פאורס הפרוש כמי כן חוס שבו בקשות התעוררות שקדי קרון
הם השוהים או פוסים ובהמה אלשיה קאורה ברבשות כדי לתודה משיבת קרון אם היא משען
אחר אפורה משום כלאים אע"פ דלא עבדא מידי וי"ל כגון כן איסור דרבנן היא ובהק"י בכא
לענין אלשיה קאורה לרשות לא פלג דה"ל אבל ה"ל בצדי קרון ואחור קרון פלג דה"ל אע"פ
דק"ל וק"ל להדגל בעלת קח עבד וי"ל דלא מיני דה"ל לענין אלשיה קאורה לרשות לא פלג דה"ל
משא כגון שכולם יחד קאורה משה קרס ויורה דה"ל דאפיר מרבנן דאי"ל לתמר אע"פ שהיה אבל
ה"ל שהיא בצדי קרון או לאחוריו כיון דמפיק קרון בין התחמית איך דרך ההנהגה בכך כ"ל לא
משפיר מלת טול קאי וי"ל לתמר מעורר גמור " אבל במקום אלשיה"ן זה אתה אע"פ שהק"ל
מפיק בניקום חשיב הקנה כלאים וצביל כך תביים לאם טעמיה וצירוש אע"פ ה"ל משיע
זה אתה בירידה ובעליה הכל מעהם שאסור ומעט וי"ל משה ר' יוחנן ור"ל ליות
סבר משה עמך כושא עלות אל זה וזה טשא עלות אל זה ור"ל אע"פ שגמור קחבל עלבתי
מ"ל אשכחן דהנהגה כלאים איכא אע"פ שקרון מפיק בניקום וקדמא ביה שפיר יחדו
וק"ל לענין משה ופאורס יחדו קבא אע"פ דאי"ל מידי אחרי"ל ומפיק בטעם אמאי לא קרי
ביה יחדו דה"ל קאי יחדו מקאי יחדו וי"ל שמשא אע"פ יחדו דחרישה ויחדו דשטמנ דה"ל
נצי חרישה לא הפקיד הכה"ל לא על חרישה אלא דהיא נעשת לא שט מעט בהמה דכה"ל לא
תחוש כשור ופאורס יחדו ואין צריך שיקו ששהן יחד רק שביחד ינהג העולה או ימשכו
התחרישה אבל לע"ל שטמנ צריך שיקו וימשכו ביחד יחד ופני כלאי שטמנ המשמש
שקנז טמנ קוא כלאים ע"י משה ופאורס יחד ומע"פ אלא יפסיק בטעם לא עוד ולא משה
לפי"ל דמשא בע"י שיקה משה ופאורס ביחד ומע"פ אלא יפסיק בינה לא עוד ולא טמנ נמלס
וארנב"ל ולא שופ לר"ל אחר שאינו משה ופאורס ונ"ל אע"פ לא תרנ"ל לענין חשק מחובר כח"ל
טמו שתרנ"ל נצי לבשה כיון שאין לכו ככ"ל דאיה לענין עבדא דכלאי כשקעור או משה נמלס
וארנב"ל מפסי בין משה לפאורס מכלאים דחרישה וי"ל צריכין אכ"ל דאיה אחת אכ"ל לאסור
בכה"ל ושמעתי שר"ל יבא הלוי ק"ל קב"ל דאיה בתאופרטו מהקיא דפ כר"ל דמש כלאים
דה"ל לא יקאור סרט אל משה באל פשתן לחמר במשעו אע"פ שהכרעה באמצע מלא משמ
אע"פ דרעה באמצע בין פשתן למשה אע"פ אסור וי"ל לשון הפירוש כי בערוך שהו ועלית
אל משה ופאורס ויש אפי' שהיא חנינות אל משה וחנינות אל פשתן וקיינוק וישון התוספת
נ"ל שהיא תלשון ר"ל המצ"ל כדאמר"ל וי"ל אין דורשין יצאו עמו ולמעשה לטא שחקין אל זה
ופ"ל קורא איה בלשון משנתנו משען שרוב הצנורין כשן סירמא כנהן וקבל אחד ושמעתי שיש
דוחק לומר דהקיא משה לא יקאור סרט יחידאק היא משום ד"ל חטא כן נמלס קת"ל לה
בתוספת כלאים ולאן מלת דה"ל יתה סתם לך תנא כותה"ל ועדיין יש דוחק לדחות כק"ל
ול"ל דהקיא לא יקאור סרט וכו' ואינו לבנות שרות כבני משה אקדי כסו קעורה אינו מתחבר
עם חוטי פשתן עם המגד עצמו אינו מתחבר בשום מקום בשדה ע"ל סרט משה וסרט כשק
אם אינו מתחבר פחד מאמצע מחמת כשה מ"ל לבקוץ כשיחנר אפ' עצמו יש לו לקאור

פן אמר לו למה אינך לן אצלם לחברו בלילה חייש. אמר אז קרא "אמא בעצרת לוי חייך רגלי שום
 גד לכנס" וכו' אמרו חסוד ליתן לן אצלם מעט שאינו מעבדו אבל באמבדיו כענין ק"כ שפיר דמי
 והא נט לאמרי' אמרו ליתן שלום קולם איהלל קול בשכר הקנין המעלה אבל בלילה כענין חכאי
 שלא הקנין עדין זמן המעלה שפיר דמי "על אונס שינה כלומר אדם שעבר עבירה שלא באונס ק"ו
 שהיו ששין פתח" יבעט קיינו נחת רוח" ויה' א"ן היא דרך ישרה יחזיק באשמה יתירה בלכת טוב
 כלמה בשביל מה בלכת מוכה לעולם" לבלג לעחילתהן מעביר אדם אחי כל' מי שמעביר את האדם
 און עבדו למחילתו" **מרת** מעביר ומחילתו אפי' עבדו איך לן לכנס למערה בשעת עמדה
 לא א"כ מוכל" וכי באי זו אשה וכו' צ"ל כלה וכי היאך חייך יודע באי זו אשה הקנינה בא פשעם
 שהיא בא מקדיאת הנכד וכו' לפי' היה לה ששים כל כך ולבין לאמרה אשה שהיא יודע בדור שלעולם
 לא היה רגל המעשה להשכ' כ"כ ולבא ולהיות דופק וכולל בשביל שהיא מוכן כשיבא המעשה שהיא כבר
 מכל' מי שכל יבא ויפס כלאמרה איך אדם נבט למערה לא א"כ מכל ומפס" איך לומ' אבאות מתן
 עלמג דהיינו בית המשקל היו מפס' לא מתקום שהיו רגלן לחפס כענין בלשכה הנזית וכדל' בלש
 יומא פ"ב" אבל בתוספי דבות' אבצרתה לן סעב נאס רב' ישקב לן דבחי' בית המשקל המשקל
 קדושה עמדה היה זה חפיים ולענין פיים בעי' משקום קדוש ומאנס דכתי' בבית אהיים טהלך ברנא
 ואונס דאמר פייסו היו בלשכת הנזית כלאמרה בעמ' יומא קמס קיינו מעמ' לפי' אהכתי' היו בעמדה
 וקדושים ללשכת הנזית והיא חזיה קדש וחזיה חול לפי' שהיו קדושי' לה מפס' בחזיה קדש אבל
 טון דאכתי' היו להו בית המשקל ולא יכדו עהין למערה ואיכ' עני משק' מקדוש ומפס' אם היו בעמדה
 עמדה א"כ להפס מעט שאינו לעמוד בעמדה בלא תצטית דחכי אמרי' קמס אהמעשה בא ונוטל
 מצטית משאון של א' מהין" וק"י יצחק כ"כ בדוק לן פ' דבשכל כך לא היו ומפס' לפי' אעמדה כ"כ
 באמפסין בקוליר משביר' ואם היו מפסין בעמדה היו אמוהק כלפי' בית המשקל" ולי' נר' משום
 דבלשכה הנזית היו ובא' כעמ' יומא פ"ב דבענין קתן יושב בעמדה דהיינו קתן של כ"כ המורה
 להם סדר הפיים כדפירא לשם בקוניהם" ועוד הקשו בתוספי' דרפ"ה משא דקתני' מי שכל יבא
 ויפס הא לאמרי' יומג כחכי' קדש ידיו ורגליו לערומת קדשן למחילתו צריך לקרא שכר קדש
 בתחלת המערה ומעני' לה דכא קמס למעלה ד' יומג כ"כ למערי' כ"כ אענין דאמרי' קמס איך לנה
 מעלה לקידוש יהם ורגלים" ומריך ליה ליבא חרס משא דקתני' קכא בטרקין אחרי' לקמין לאוהו
 הקתי' אידך והם דב' וטאו ומערי' וקראו ידיהם ורגלם מן הכיור דאמרי' היו צריכי' לקדש קלל
 ל' למערי' כ"כ אענין לא פסקה לנה דקמ' חסתי' דכתיב עמיק' עמיק' באותם שעסקו עדהנה
 באבהם וטרהכ' ומעמ' חרס לעולם כ"כ למערי' כ"כ אענין והכ' עמיק' עמיק' בבקני' חרתי' והשתי'
 מקני' כך דחכי' קמ' למעמ' דכתיב עמיק' ק"כ מי שכל יבא ויפס קלל עמיק' עמיק' עמיק' עמיק'
 עמל קדוש יהם ורגלים משבילך דהא ק"י לן כל המעמיל עמיק' צריך קידוש יהם ורגלים וטללה אינו
 מענין עד שיפיק רגליו ואפ"ה אמה' ק"כ חמי' שרובה לחפס היה מוכל וא"כ יא' ס' דכתיב עמיק'
 קא מעיירי' אמרי' צריך למכל' וכתי' לשם שינוי' דחייק' בלא צריך דהא בלאו חכי' לא ק"כ ולא מעי'
 אפרי' לפי' המעמיל המשקל היה להם שם זה להקשות דאמרי' פתח ליה והאמי' מעמ' דאמרי' ו
 אחיו קדושי' שהיא שנויה פ' שט' ה"ל למערי' מהא דפ"ן דקתני' בההא אל' להקדש שלא רעמ'
 בכל' עד שתקרא יתך ורגלך לט' דפסקה לנה ולמה הוצרך לעלב ולהקשות מעמ' שט' ושד' סמ'
 כן ק"כ דחייק' ליה ומאי קדושי' ליה וכו' לא היה יודע שהיה מעמ' ליה כתיב חרתי' לא עמ' מעמ' עמ'
 אינו מקנה ומחוק דכ"י חרתי' ט"ס ט' כל אצריך פיים כך יוכל לעמל קתני' על חרתי' כענין עמ'

ואת המעשרות כי יקום עמי וישמעו כפי מה שצו עשה חלק שמונו מעב ומלמס או מעב המעב וכו'
ולא כפי מה שצו עשה חלק שמונו מעב ומלמס או מעב המעב וכו' ואם
למעב ומלמס או מעב חלק שמונו מעב ומלמס או מעב המעב וכו' וכן
קומו ופארוס לפי שמונו מעב ומלמס או מעב חלק שמונו מעב ומלמס או מעב המעב וכו'
אל מעב ומלמס או מעב חלק שמונו מעב ומלמס או מעב חלק שמונו מעב ומלמס או מעב המעב וכו'
חנני דאפי ככה אסור " ומה אין לאוד " מעייע ליה לי יוחנן כלי מעיקוש ובעל קרי היה והלק סחילג
שחזה קטרה אטפ שפורה אסור לעבט אפי מעולה לא עסקישו עזר ליה פי בערוק עליון נהיתה
כלל עמי בנינון בקול כדי שיאשע רב ספרא ויבא אל רבספרא לעולמי אל ספרא לא סלקה לשער
ועלה מעל השער שהין לא באת לארץ צע שאו לומי שהם פוזים ולגדה כפי תדבותם " והנה תגה
פרסיום שהיו להם בנייהם שהם צועי והפשת מענה דומעים איהם זכושכ... לאו הכי הין מעל אונטל
וכו' וישמעתי היאך היה מעבר בצרי תורה בטר הכסא " ויא דהכ פיה בית הכסא ופרסאי וא
נאשכחן טעם דכורה בפ"ו אע"ו יבנה כפאות כפרסאי כפומי דמגו ומגיה שרי... אבל אין צריך לפל
זה ט' לט דברי המעשה אל שרפ פפרא היק מקש לי אבא מעב דקיש מעלאו עגל הוא קא היאך ל
אבא לא תנן לו כלום שהרי מענה מערה כפי הכל והיאך מענה כה ל אבא לא עב דיהכ אל לעולמי
אע"פ שהמענה עלק היאך איה טהה מעל ואשער ולא רבר לוינע או צפי הכסא " וזה אינו אסור
לומי בבית הכסא ובלמוד קוא דקא פריק ומענה ואזיל לכ ספרא למע הין אונט כן לי אבא מענה
טענה שער דלאו הכי הין מעלאו טעל וכו' וזה אפי אבא לא מענה הין לו לחשוב לכ ספרא
אלא מענה על חסא לא משוכן היה ולא היה יכול לאוקומי אעפאיה ולהמתין וכי ספרא למע משוכן
כלל וכי ספרא איה מענה מענה אשר מענה שהיה לו לי אבא לחשוב מענה איהו מענה היה משוכן
שמה נס רב ספרא טעל כן היה משוכן אם אפסקט בשעור החודי לפי שטר אל רב ספרא דמענה מעל
דאשיר אבל בבית הכסא לא היו כללו הדברים... חשיך עמא... תקין וקדים תקין עמא... למע לעמך
להפנה לערב בשעה אכט אדם ודמיון בתוך והיא דמל לתקיה בשחורה עד אכט אדם ישעכ לצאה
ולפניה אאלכ המדק להיתחך מעב אדם עד כדי שלא יראה פדעק לפי שלא היו להם בתי כפאות
מרוצים ואם לא ישעכ יקדוהו אחר והוא יבמך להיתחך ולהפנה בלא בית הכסא " ריב עכ כש
כשתלך לבנה שב בתחלק ואהכ נל בניך וכפה עד איה יושב על בית הכסא והדר קום משום
מענה שלא יראה בערך אמוק ושכ שיק ואחיה... אמוק הוה עד שתתן בו המשקה משום תקוה
ולאחר איהי כן חזר ושומטו והחזיקו למקומו אם תבמך למטה בו פתאום ואין לק טעא לאט
קודם שתתן בו המשקה איה כפי אמוק... וכשהיא איה משכ ככוס אפך מעב כנפ איהו מקום איה
טך שם " ואהכ להלעדך " ומע בצמא איה כוה לשפך מעב לאחד איהי רבו ולא היה יכול לשער
איה אקטום " ליה בו משום אפקדותא איהו לרבו... לא רבליג ל רמי דוקק מעב כדמעה הרפיק
כפי רבו חייב תורה... לפי תקיאו ודייסא... אם אכלת דלעין ודייסא לא תבער עלמך מעיקיקה
דכי פתלה על אבר דמעו שאודיפן איה העק אם לא ישלכס... חיש קר הבית משעה היא טעא
תורה ובכאן מציא איה משום ל חייא כר אבא דאמ' כ... עמי ל יוחנן כהא מענה וכו' ואיה דעק
מעל דתכחות מעל עמי קק כהדיהו... ואיש קר הבית נקר איהו מענה על כל שומרי... שפיר הבית
שעם עלק בטרואי רבו... אבשפירא ומ' דמעו דאמיה הנהק שלס לחברו קודם שיהייל סאו
עשאו מעה זהו מעשכיסלמיתו אעושי כפתה הבית וכל אדם אעוטר לפי בית טוחן שלס לו
אין זה גבון... אבל אם יפגע אדם איה חביו ברשות הרעם יא לו ליהק כמע כן כסאן... ונש הא דאיה

למנו. ועוד יל דקדוק לא רחוק ידים ורגלים דתפסת אינו אומה רחוק מן קפוד לאו אף תפוד
כל שאינו כבוד ולשון לכתב סגן האולם ולתפוח בריחיה בשלש סגן ואין צריך קידוש יהוה ורגלים
לא לעבדה והתלשים. והא דתנן אומה לו קהיר לא רגע בכל וכו' לא בעבר אף דקדוק סגן
אם קבל סגן אהרי מקור נשור קיה אפ' לא מכלה סג' שנה סאמל אבל על זה קין הוזה ירין
אחי לא יגע בכל ויחזה קודם קידוש " ויל תפט שיחיד קיה אס כדקתנ ואמיל שאין אדם נבט
שנו ולא ע' פדו ונפ בעבודת אקודס ששור השחר קין ומרין. דסדנ קרבת כדקתנ בפירקין א
אחרינא לב ושהדו וקדשו יהקס ורגלקס. קין יראים סג' יעשו דשכח ויחזה קודם קידוש ואין אס
איש שיזכירוהו. וקרי תפוחה וכו' פ' אהרי תפוחה קיה טטה כמקלע בין כסא לתפוח מעל
אל כסא סאזרחו. יל תאוס רכל סנה דמל' לקדו. לגבי פירחא דהיכל תקדמין. ומשל דמל' א
אם לית' תאוס דבהקדוה עטמא דתפוח' קדאן כתיבא נפ' תפוחה שניה אל קמור' כדאי. כאלהי
מקן בקלפי דת' אס קמור' תיקד על תפוח' למד על תפוחה וכו' ואס דקמור' ותפוחה אל יוס
קכט' ותפוחה ופ' מקדדי. לשון אגריכין תפוחה קמור' כדאי. קדס. וכו' דסאס אל תפוחה צריך
כמערבו משו דכתי' תלמט יף. אם סג' הרומ' קדאן טעי קפי בעי' דקדס לשון אס אל תפוחה ודדי
לאו דכתי' תשל תפוחה קא דוק' כעז קפוחה תמא צריך תאוס דכתי' לטט יף. וכו' דכתי' תשל
תפוחה איה' דאפי' תקאי נפא דפוחה ותקאי נפא דפוחה טעי אה. אבל אל תפוחה קיינו
כעלפ' אל תפוחה מתי' בעי' לקיים לטט יף. ותפוחה קיה טטה כמערבו אל סאס כדי שתקיד
סמוכה לו יוק' לבי מערבו אל תפוחה ואין אדם נבט שנו ולא ע' פדו. ית טעס לבי למד
לא קיה אדם נבט שנו ואינו תפוחה טחלה - נפ' תז שקוק' כטספי צופה ואח' נפ'
קטעס. כ' כטספי צופה תקא. כ' סגן אל קיה אדם נבט שנו קיוד קיה יכול לקדא. ידיו
ורגליו וקוא יחיד קלא כפ' אט דמחיס אף יופי כ' יקודק אפך קיה תקדא טטח אפי' ידיו ורגליו
זו ורגליו זו עג' זו אמרו לו תפוחה אף לשאות כן. ופריך תלמוד דאפי' קאמרו ליה. ותפוח
רב יוסף אחריו ומייטו. אבל לאו פיר' קיא דקאי דקתנ קפ' לא קיה אדם נבט שנו ולא ע'
פדו אינו אומה אף כעגן אחר דקא סאינו דקאי אס קיה קא קמל' אל קין זוכין כמחזה
קדאן יוק' תפוחה אחר תפט שאינו צריך לשון סגן אחר להתעסק שנו כל דבר אהיה שנו
כמקרה תפוחה כטט שפוחה אהיה צריך לבדן אחר להיות שנו למכות כה כאטת תפוחים. והכי
קתנ אין אדם נבט שנו כל' אינו צריך לשון כהן להיות נבט שנו לשאות תפוחה קדאן תפט
אין אס אום שפוחה שלא קוא לבדו יוכל לשאות. ולא ע' פדו כל' ולא ע' קיה סדו לא תהליך
לאור תפוחה ותלפ' אינו צריך לבדן לתולך ט' אהיה ל' ל' כיון אהני כדו והא צריך כהן
אחר שיפוסם לו קר' סאינא ותפוחה. ונפ' כשיקדא יהו ורגליו לאור קר' תפט שלא היה צריך
לאוריה תפט אור אל תפוחה. ואפי' ל' יוס' כ' יקודק דאמ' אהיה צריך חצר לפייטו לקדא תפוחה
עבדה תפוחה אהיה צריכה סגן כטט שפוחה ולכות כה או כהן כאטת אהיה זוכה כפוחים סגן א
סאינו דואין נבי קמור' דכהן אהיה זוכה ס' קיה אומ' לתפוח זכה טעי. תפוחה ל' יד' יקודק
דאמ' כפ' תפוח ית' אל קיה פוחים לתפוחה ותפוחה דעוד סאידי זוכה לתפוחה טפ' חכמו שיזכרו
כה אוב לא קיה רשאי סגן אחר להתעסק בה. אבל כסאן אין ל' אהיה אומ' קמור' סמור'
קדאן או לתפוח זכה טעי לפייט' פקידוש כ' תפוחה אין בו תפוח. אפ' דקאי אס קיה צריך
לבי אף יקיה ודאי צריך סגן למכות שנו כמולכה קר' כ' זאה קיא עבדה עבדה כטט שפוחה
ועי' אהיה זוכה כה שנו אוב לא קיה רשאי סגן אחר להתעסק כה כונו תפוחה ורין

הוא ידוע כי הוא יושב להקשות דבר שלא היה בו פיוס טעמו כענין אברים נפרה שדיו פרו
שקדים עד זמן ירום קדשן כדע של אונס וקיינו דקא פמך ליה ונחא ונחא דפירקין אחרת דקדש
דזוהן אחיו אידך וקם לה וטאו ונחא וקדשו ידקס ורנלס מן הכיור . נחא אב קמלפתי ואב
הצבורות ונחא לבאש קמפח האברים והפרהם וכך וקיה סבור הטקסא שכך היה קהן לעשות
אזורה כהן של הללה היטעין סאפדים ופרדים כעו כן טכאו לאחר זמן וירום קדשן היה
לחם זמן קהן לעשות כזס לצרהם וטען שקבל כעו עבדיה א היא נחא קדש שאין שקדש . יהקם
ורנלס לאל ולטה פמלה . ונחא קמפ כהן חדש כלג אענ דכאו עבדה א היא כיון שקנעלש
הירום קדשן טוב לא היו חסדו ראים לעמוק בשכול אברים ופרהם לא וירדיו וטעסקים
בכרכי קמפד של אחר להם קדשן ואחכ לפק קמפד . והפרהם לצד קמפד ולחולת אפר
לרפוח וכולא מילה כדקתג לה לקמן באכל כך אנו אומה קמלן אנה לצד קמפד היו יכולין
לעשות גם כהן חדש דפיטוק אנה חשבי ליה פמ עבדה אחרת דאין להם חלק בה לבקטם אזכו
כמפד של פן קמפד מנארי כהן ומטה האי קדשן מהיו לקדש יהם ורנלס היינו אכקת חדש
קאי ונח לא משה . נחא אב קמפד כהן נחא על קמפד אב קמפד ופרה את הטכסא פמ קמ
קיה טעני כמפד שקד כיון יכלו לכנס ורנכו לעמדה למפד את כל קמפד כדכך פמדים
שטעין פמ קמפד כמך פמ נחא אכל פמ מן חכר טעני שקד קיה להם לעמך פמ נחא
כללה . נחא אב קמפד אב קמפד נקד פמפד דהכי רמך ממש מדות אט אנה היו לו לבית
קמפד א פמח לחול וא פמח לעמדה טכסא קמ קיה לו אב נחא . לבאש אב קמפד . לן של כהן
קלכו באכסדקה כדך קמפד ולו באכסדקה כדך וטענ לני של קמפד ולו רוחות כמפד
באכסדקה על ששהם ומקורה . אכל באמלע קמפד מקום קמפד וקמפד וקמפד שמינה
לא היה מקורה . ומטה טקן מפי לו אב רוחות קמפד ומערכ משום דכקט טעני כהן דחמכה
ועות אנה דכית הקמפד כמפן קאי כיון אבכית הקמפד היו נחא . לעמדה ונחא דהך כהן
דקא קיימ לצד קמפד קא פמפד כמפד כהן דהך דקמפד לצד דדום קא פמפד כמפד כדכש
ומאת הכת שקלפה לצד מערכ כדכיה למכב מערכ ודדום שקדי לא היו מעמין לו ללו לא מעמין
עשי חכרין ואחכה קמפד היתה כמפד כדאי . ממש מדות ואחכ כמפד זה כמפד אלו
אלס קכל אל כלו הכל ומכאו בשל כל קכלים כמפד . העמידו את טעני חמפן וקמפד כדכ
סישאו חכרין . וי אמה לערום את קמפד הוא ירום ואחיו חכרין אנה כמפד . העמין על כל
ארת היו אנה ל לחקירו לא ינע בכל קמפד ער שקדש ידיו ורנלו מן הכיור . וכמפד כ
כרפת וקמפד . לול כמפד קמפד קמפד דהיור קיה עומד כן קמפד ולמפד קמפד קיה נחא
סם לקדש ידיו ורנלו והרש כהן טמפת דכלס אסור לצמ כן קמפד ולמפד של חמפן יהם
ורנלס . ומפד לם טמפת דכלנה קיה לם . ולע דוק יש אמינו כמך אכל הכ אב כעמין
אחר וטעני ומעלה כדכין הוא אמינו נחא כן קמפד ולמפד . ושהו סיני דחיק כיהן לך
מטען . אכל כל קמפד שמיני ללא פירש דוק של רחוק יהם ורנלס לא היה נחא וכמין שקמל
ישם . אכל יש שקיה מכל כמין זה קמפד את קמפד יכל כמפד כיון של קמפד ישם לאחר
מכילה דשה אב קיה שקדש ידיו ורנלו לא היה עשה טענ אום מקרה כיון כעבר עבדה . ועל
כן כל אדם אמל ולא קמפד ישם אחר מטלה כמפד . כול לכנס כן קמפד ולמפד . אכל קיה
יטען לני זה קמפד איה לא לומ דמיד כל שקיה ומפד ישם לא קיה . כול יותר לעבר ער שקיה
מוכל לא מטלה אא לו לכנס לקדש ידיו ורנלו מן הכיור . ונחא ול אקט שקיה עמך חמפד

לא שדי . וכן אמר יצא כל אחד אחיו קודם שיתקדם לעשר סמוך היום אמר יצא כל אחד
למחר וידו בים וחונן שגן לצדק ועוד בקצת לקח סג' ע' טעני לו אהיה צדיק
לחזיר לבית סקום אקום בצור לא תקונוו לאר באיית ליה ולער כמות לה . ולשם היה
תקדמו ונלוו אל הבור . ומהא' האוכלת הפעונו זהו חרות הדאן אדיו הערפן קומן
והנחלים . קצט לזכרה אל עזרה כשידד מן הכבא אדיו סדרים והפך פשו לצמון חמורה
אז הוא קולק בתזוזו של כבא : צר את הנחלי היינו האוכלת ארס עם הדאן . תקום אנהגן
וכו וקיינו ושלנו אצל המזבח . ורחוק מן הכבא ג' טפח . כל רחוק מן הכבא ג' טפח . היה
שם מקום עשו לצדק מוראות השען והאין ופן אקבלה היה לעשה ולעמי שכך צדיק אלו לאו
כפיים כל מדיקטט ש' אדיו חזקה לחדום את המזבח השמים ומובל אלו ללחו כפיים הלית
והלת וקדד תג' יבא ויפס אלו תלא ושלט כלל ידבר תלו . ושאר עד שיקברד ע' פייס מ' שיש
לו לחדום כאן קודם תקנה לא היה פיים כדומן סגס' יומ' כראאונה כלש שהיה רוצד וכו' וזו
היה אפסדרה בעזרה ומשה ליה רבאפסדרה העשויה בשעורה של ע'ן ושיי . והענין וכו'
הענין של ע'ן לא תמע אצל המזבח אפי' אינו אהיה רכל ע'ן הוא ושוהר ולא ק'ל לבית אלו לא
תמע לק אהיה . כל ע'ן לעה ל' אלו לא אעושי . אפי' אינו אהיה אקוד . אלו רב אקודא כאכ
כאפסדרה אל טען דקיינו אעשויה ע'ג שערה אל אנטס . וכבר סכסכ' לעולה אפסדרה אל
ע'ן איך איך לאפור תעו לא תמע לעולה דמשה עש' חכמה קודם היום אלו רכל דהיה
תבטון קודם לכל דבר . העלה עלה ראונה השט איש ששעס אהכירו ככאן אהיה קוש' אלו
נה שדיופן אלו שם אהמן קודם סכחה דלמה הדיכל כמולן דהשק ל' אהחנה זה כמולן
אקדמון לעמוד אל אחר אהיה קודם אחימת התעוד היו ושעטן המזבח חכמה ופס התעודה
וזה אלו לא סכחה דלמה הדיכל ותג' סכמה דמח' דכל הקודם . אהיה ככאן קודם העוד של
אחר כמולן . ניה סכמה מלפ' אלו לעה דתאי אלו דאין לק דבר קודם לעוד של אחר
היינו ככאן אהיה העוד של אחר קרב אלו ככאן אלו היה יכול לקונה קרב ככאן כיה . אהיה ככאן
בעבר זה לא היו מעיין שלש' מלפ' . וזה לוד' ככאן דהנה דעלה התעוד לא קרנה ככאן
ואתכב שלש' קדיכו וקול' אלו שחמוס קודם סכחה דלמה הדיכל כמולן ושד דבר . ו
השד נשחמ מוטח ולא חייש' ככר אין בו הקמדה מלשאה אחר השד אל כין הערכים
משו דכר' והקעיר עלה דבר אש בו הקמדה ופן פ' לשם סקנרהם . והה' לעמוד של אחר
אפי' לעולה משו . ככה' ועדך עלה השלה והיינו משו דבר איש בו עהה לגבי מזבח אלו אחיה
לא . והאי דהשיק ככה' לו רכוס ככמה' כמול' וחנה מלי קי' שחמוס אחר העמוד של
פן הערפם ללו דוק הוא אלו כל' סון שחמוס קי' אינו יכול לקנהבו לחמה שכר קדש
קרב אלו לחמה אחימה לבדה לא היה עפל' . וכן פ' לשם כקנרהם . לחוס חונון לתקן
הכוכה כמחבר ולא איהא הקמדה קודם עמדה התעוד . **תקדמו**
לחזיר העלן באפר וכו' זו העלה פ' אע' על סדר הנג' אלו

המערכה שניה של קמורה כלל אשתה וכן המערכה שניה היו חכמים נזלים למזבח להקטיר
אב הקמורה ויחזיקו בטרספי צלפת דהא לא קאשיב לא אפי מערכות מערכה נזולה ומערכה
של קמורה וקייט כד יחדה דאמנ כפ מרף כקלפי דאמנ קיון אס בכל יום אבל לז יום היו ג
ופהא פ קדשי קדשים כע לאוקות קד ושתיה עפח דכירו משם עלה האנה יטס ליכ דד יוס
לזו פירכ קיא דאי משו קקיא דפ מרף סקלפי דמני לז יוס ג מערכות לא חירייהא קיא משנס
דאיכ לתימ דמטעם א כשהיה משדר מערכה נזולה היה משדר אל קיום קאא דכולה טעו חדא
מלה קיא אדרי אוקה אל קיום קאא קיא טאק בעבר נזולה לפ לא קטט לה הפ סעס המיד
אבל במערכה של קמורה אהיא מרף טעס קטט לה כאנני טעאק משש אקיא צדך טעס וכריכה
כריכה יפה יותר ומערכה נזולה ומשלקיום וראיה לדבר דקטט סדך כבא אטיה של קמורה
כלאון כדיו נקדס לא קטט כלאון כדיו אג דהכי קוי כרפה שיה ועוד יתקאו כרספי צרפת
קיאך יכול להיות אבי מערכות כמזבח אשעה משאק ושאחר שלא היה יתקום מערכה כיוס אול
על אמה כדא כמספ פ קדשי קדשי ונס הנזיהן אשעה משאק כמנו כן היו ארכן אוקה והכנ
אולה יל שקיו ששיין בין הקדטן דפן הקדוה קיטת אולה לכל צד וכד והיה משים עלס ער
שקיו הנזלים לשם כמפתי נעבה ורפע טפח כ באמה על אולה כרוס אפי מפתו ורפע יולה
דילה סאין נחל לש אישור אשישו חכמי קל ות סאין לאולה על אולה כרוס ג אולה ולמד
קתס איודת היו קיא עושק בכל צדסן אל קרנות כי אס זה היה קצת הית אקבה היה לחזק
להס קאא סאדיו חלבין סאעך לו סלנ קאי על ספוכב וטרספי צרפת פ אעל היסוד
והסוכב היו ששיין נס זה אינו משייכב יפה מי יא למטה למה שעה כך קטן אס לחמלי
הכלד קיא להרבת כלים אשאוהו כמנוב ויאנ בעולות טעו קדשים כמנוב קדן משכפ דוול
אן מעמח החיץ היו משדהן המערכה שטיה מאוק מן קדן כלש כטן כאומד חלש סאין
משדהן עלס כפ למערכה שטיה איהו נזלים ששיין ה סאין כרי להכנסן למזבח הזהב
כה להקטיר עליהן הקמורה ואת לשה היי עשא מערכה שטיה של קמורה כקדן מעריבית
דרומית ולא כקדן דרומי מזרחי דהא למכרל הוא מפי עוקי קתס משוס דדרך ימש קור
יל משוס דכתי ביה ולגט יל לפ צדק לעשות כמעפ ובאבת היו משדהן נהן למערכה
שטיה כאומד אשעה סאין נחל שכאמכטס מהן למזבח הפתחי ה סאין לקמורה שטיה
עד אס נחל ענ למזבח החיץ אסס היו מקטירין כ בזיטן אל לבונה אל לחס הפטס האכהס
והפיה דאמין לשל דסוקין אוקה לצדי המזבח לחזירין אוקה למערכה קצית שטי המערכה
שא מערכה מערכה שטיה וסאין לוח כבאן קיאך שיכול האנה ופיה יקדוס למעיד אל
אחר משוס דשכול אנה ופיהס סוף עלדת ללה קאא וליכ דאינהו דפלני כפ מרף כקלפי
דאמרי דורר משתי מערכות היו אס בכל יום יל דקאי דקתנ הפ הזמני שטי מערכה
לזו דוק משש שטי מערכות לא אוקה שטי מערכות אהיו חלקי כמדור קטלים סעו של קמורה
אקיה צריכה כדור עלים יטס יותר מן האההס כדפחש לשל והק כולה כחיא חשב להו
ידו ובאו להס ללכה הנזיה כה לעשות פיים אפי כחפ ככרף אחרינא כולקון נמ
כדי אהיא קיוח מעמבה כלל כה שיבעיר יודי כמנוב ושה אהיו עושין החזיה לפי
מזרח יודי משאר יתן משו קכל היב עטט עסיקה דתמיד כלפי מזרח לעשות אכנו עסקי
לעשות כדכעי לתימ קתן אטס לחס כנע קיוס וקומוה ולקומוה עכדי כלל חזית היה עשב
טעו חלף נזול בעבר טאוב קיוח בעבר קרסב הליחא זה היו שטי וקומוה וקומוה כדיוח

ולאכילת לחם הפנים זה ציור שהיו לאכילת דבית המשקד ולא לאכילת דעזרה כדקיימא סודיא שהיו פקידנות
פשוטות למחלקין ואם פן היוך יתכן יבדל דהתלמוד הזה קחשיב לאכילת דפני המשקד היינו לאכילת
מלה קרבן ולאכילת לחם הפנים ככל לאכילת דעזרה דקיינו לאכילת החותמות ולאכילת בית המשקד
דאפי' לאכילת בית המשקד עמשה אינו נד' אם היתה מלאכות דעזרה שהדי קדי' לה תלמודי
בהדיא ועוד דכפ' ברי' דמש' מערות קחשיב שש לאכילת דעזרה ולא קחשיב קט' דמש' לא
עב' הנך דקחשיב קכא לאכילת בית המשקד ענהו לפי' הוצרך להפך בששן אחר " ובמשכ'
מערות דמש' דרפת משק'י' אמש'י קא משאנ' לאכילת לחם הפנים עש' דאקפ'י' קוה משק'י'י'
וקי' קא דקחשיב לה בדומות מנריתיה במש' מערות היינו למש' דאח' מבש'ן " והאי
דקא חשיב לה קכ' מנרתי' צפנ' היינו מש' דאח' מערות אכל' לזו פיר' היא דכונ' דקכא
מנרתי' קא חשיב לה קכ' ולא קא מש' בהדיא כאי' זה מקום היתה עמרת' והקפ' במשכ'
מערות מש' דמש' קחשיב עליה בהדיא אמ' דהתפ' עמ' מערות דוק' קתי' " ומש' דמש' מערות
היא פ' דמש' דקכא דמשכ' תמיד " אבל לאכילת מלה קרבן מש' קכ' והתא' אלא
דקכ' קתי' לה במשק'ע' צפנת' מערבית והתפ' קתי' לה במש' בית דומות לפי' עב' לצו
פירוש' יקדי' ענהו ומש' צריכין אנו למש' אמש' קחשיב עמ' מערות לאכילת אחת
לבת המשקד משנהו דקחשיב קכ' במש' מערות קחשיב של מלה קרבן ולחם הפנים ושגזו צנ'
חמש' איתא צנ' המשכ' ושל ירדת הטבלה והא' קחשיב לאכילת החותמות ולאכילת בית
המשקד ולשכ' שהיו עש' זה לחם הפנים " ונחלה ע' מש' לאכילת בית המשקד דקיינו בית
המשקד שזה אפי' להיות שהיו כיון אמש' אורתה בכלל' לאו אפ' מערות לבית המשקד מכלל'
ולאכילת בית המשקד לצו קיינו בית המשקד הא' ז' דעל' אם נקראת לאכילת בית המשקד מש'
אדרכ' בית המשקד קיו' ענין' אם עש' כלם שהיו צריכין לתקון המערה שהיו עש' צריכ'
המשקד וכמרת' אל' כהנ' שהיו יאמ' אם " ומש' נחזור לפי' היא דמש' מערות
ומש' דקכ' ל' לקסו אקדי' כדאק'י' דאי' למע' דהאי' דקחשיב במש' מערות בצד' חות'
ד' לאכילת שהיו בד' קבת המשקד מש' דקיינו אית' בקרא' במש' בית דומות ומע'תי'
דומות ומש' שהיו היו בעזרה ואותן שהם אל' אכילת משכ' וירידת הטבלה היו חוץ
לעזרה כ' בית המשקד היה חצו' צדק העזרה וחצו' חוץ לחומת העזרה ונאכל' כ'
קכ' במשכ' המש' קא חשיב הנך לפי' קיימ' מש' דקכ' במש' המש' עסק' במש' "
דלפי' וקדי' מש' שהיא עמ' בעזרה נד' לו אמרו ח' חומות העזרה הוא סוף בית המשקד
ונאכל' כ' קא חשיב הנך לאכילת בית המשקד דקיימ' בסוף חומות העזרה במקום שכל
חצו' ונ' אותן שהם שהן בש' המש' אחרים " אבל לאם עש' דמש' דכא'
עסק' דהא' מבדאי' לפי' קחשיב כענ' דר' חבת' ואח' העזרה לפי' לא קחשיב הנך שהם
שאל' חומות העזרה מש' שאלות שפנס' בבית המשקד אינו אלא להדיא כול'
קאי' כי אם מש' אלפי' אבל מש' אל' צדי' דקיינו אותן שפנס' בסוף חומות העזרה
לא קא חזי' להו כול' קאי' להדיא " וכדי' איהא' נוח' להקל' נציר' בכאן " " " "
ועתה לפי' ש' העני' נמש' למע'ים
לפי' קדי' מלו' את' המש' לא קיי'
אקדי' ותל' מש' " נכנסו לאכילת
הכלם " נד' דכל' היכא דקתי' לאכילת דכיס' כענ' קאי' נכנסו וכענ' קאי' ולעל' צאו והפאו

קדוה דבר מעשה כדי כבוד האיתא כדי שחזא האשכנזי בעלה שכל צד וזה לא היה טקד
 חזית
קדדן עלך רחוקו חזיון וְ אִמְרַת לְהַם הַמְּשֻׁנָּה

רצת אשתו דתקן לטעם דקדמא ידדו וכוון להם ללכת הנגית כואו וקטסון מי תרען
 מוכח הפטמני וכן הפ' אשתו לבארה דואון מוכח הפטמני קים אחד דתקת התעיד
 ולקמן צ"ל לא היו כוונתן נ"פ במידה דלמד מ"כ קראש והדגל אל יטען העקף הוא חזנב ודל
 על אש"ל החזקה הדואה את הקרקע וחיתבין אותה מכאן ומכאן לא אש"י צלעות כי לא ש"י
 הצלעות היו נחמבין עם הנדה כדמוכח לקמן והנדה משקום אשתה נדה הוא דהיינו קבואר
 וכו' משוכר הקנה וככבד והלב כדלפניו בקונדרס הרש בש"ש יומי ואחר שהכסון וזכה מי
 שזכה יחד ואח"כ להם האשכנזי צאו ודאו ולאם בקונדל מע"כ סגו כן דהמשלונה הוא הסגן ואח"כ
 להם צאו ודאו על החמשה או על הנג' זמן האחימה אשכנזי דל"ל אם קאיר המזרח
 אשכנזי פטולה כללה מכה ביום צבאכס טרקי קאיר המזרח גמרה כן אשתה אשכנזי
 אשכנזי על הפייסותהיה אש"ל לדואה אשתו בדקאי קאיר ש"כ כל המזרח עד שקאיר בחברון
 עד אדום כול לדאות ש"כ חברון אשכנזי ל"ל והלכה אשתו קין ואשה כולמוד יהוש' ולתכי
 אש"כ סחברון כדי להזכיר זכות אבות אשכנזי "היתה מתקלע צט"ג מע"כ" וצט"ג דל"ל
 יומי מע"כ כנ"ל דקאי דקמ"ה ק"פ היתה מתקלע צטטה מע"כ"ה דהיינו לאו שא"ל ודל"ל היתה
 שמה"כ אם לאוד"כ שקד היתה עומדת דהיינו למאן דאחי מדרום דמחזיקא ליה בצט"ג כדאי
 לאם ובגין קא"ל דהיה ליה למת"ה ק"פ והדי' לשכ"ה קמ"ל"ה היתה בקד"ן דרוח"ה מע"כ"ה לאשתו
 דבעטן אחד לא הנה מ"כ לא אשכנזי דאק"י מתקלע לא ככ"ה דקמ"ה כ"ל אש"כ דסת"ה ק"כ צב"ל
 אשתו דל"ל מע"כ כדי לאשכנזי דקאי ל"ל לאו דוק דל"ל אש"כ כדמ"כ"ה הר"כ ולמאן דאחי
 מדרום דמחזיק ליה בצט"ג דאק"י הנה מתקלע כ"ל צאה מתקלע"ה היתה נראה אשכנזי ק"פ
 ושמה"כ במערב ומארכ"ה לצ"ג צט"ג ודרום עד ק"י למתקלע"ה אשכנזי ומכאן "ולאחי מע"כ"ה
 ומחזיק ליה אשכנזי לצ"ג דרום יור"ה ודאחי מדרום דמחזיק ליה אשכנזי לצ"ג צט"ג מע"כ"ה
 הר"כ צט"ג יומי כ"כ הי"כ דמ"ה מע"כ"ה דמ"ה דה"כ אשתו דל"ל מע"כ"ה ק"כ אשכנזי
 צט"ג ר"כ י"כ ה"כ אשכנזי לא אשכנזי ליה ח"כ דק"ה מע"כ"ה דמ"ה דקמ"ה לשכ"ה קמ"ל"ה
 היתה מתקלע צטטה מע"כ"ה אשכנזי ק"כ אשכנזי צט"ג מע"כ"ה בעזרה דק"כ אשכנזי לשכ"ה
 העזרה ונ"ל דלשכ"ה החומות ולשכ"ה בית המוקד דק"כ אשכנזי ק"כ לא קין לשכ"ה בית המוקד
 לא אית"ה דל"ל עזרה הון ומת"ה דל"ל מע"כ"ה דקמ"ה מע"כ"ה דרוח"ה היא היתה לשכ"ה
 מ"ה קד"כ אשכנזי אשכנזי מתקלע דבית המוקד ובית המוקד ק"כ עומד כ"כ צט"ג דעזרה
 נמצא דרוח"ה אשכנזי המוקד היא צט"ג אשכנזי ומתקלע מע"כ"ה דרוח"ה אשכנזי אשכנזי
 המוקד היא צטטה מע"כ"ה אשכנזי אשכנזי אשכנזי ונ"ל לשכ"ה לחם הפטמני
 ט"כ לא הנה מ"כ לא אשכנזי ל"ל ז"ה השטן אשכנזי דה"כ מע"כ"ה ח"כ אשכנזי לחו כדדוח"ה
 מזרחי והר"כ צטטה מע"כ"ה אשכנזי ל"ל למוקד דאשכנזי ר"כ ל"ל למוקד דהויה ל"ל בקד"ן מזרחית
 צט"ג אשכנזי המלאים מתקלע צטטה מע"כ"ה דעזרה "לשכ"ה החומות מתקלע מע"כ"ה
 דרוח"ה דד"ך יומי ולשכ"ה בית המוקד בקד"ן דרוח"ה דעזרה ולשכ"ה לחם הפטמני
 מתקלע מזרחית צטטה דעזרה דהיינו ט"כ הון מתקלע דרוח"ה מזרחי אשכנזי בית המוקד
 הא"ל ובית המוקד עומד כ"כ צט"ג דעזרה אשכנזי ל"ל לאו פיר"כ היא אשכנזי לשכ"ה קמ"ל"ה

בקרן מע"כ"ה דרוח"ה אשכנזי
 קאי דקמ"ה ק"כ אשכנזי
 דמ"ה מע"כ"ה היתה עומדת
 הי"כ"ה ור'

ספרא ע"ז זה ספרא . והכונן על ג' קמחן כדאמר . פ"ב דהיינו כפדת בן סנן ספרא
ואת המעשה א' יודל לאמת השמי וא' פתחו כונן . כל' שנ מעש' קין לאותו פאפא
אחד מבניס ואחד מבחון אותו אפ"ה היה צדיק להשיב זרועו עד בית השמי עם המעשה
קודם שיהא יכול לפתחו ומעש' החילוק בין שנותן את המעשה עתה לאתר . . . וספר
הענין קבא באיה דכיון אהו לאתר . . . כדאמר . אפ"ה ישנה בדיטס ויקבעה כיון כלול
במדה . אבל הלשון הוא המעשה דקדוש א' יודל אמת השמי בה' דהיינו מעש' אותו שהיה
יודל אמת השמי אותו היה עתה תולה ולכאורה מעש' דאותו שהיה מבחון היה סתם
תולה ואח"כ מבטח זרועו עד השמי . . . בא לו לפאפא הצטט כל' אותו שהיו המעשה וד
כדו בא לו לפאפא הצטט ופנל המעשה ופנל הפאפא ונבט להרא' ומהרא' להיכלל פי אותו
הפאפא לא עתה מעולם כי לא יתכן להיות נבט ויוצא להדיוט במקום אדרך . אכ"ה לבא
יש למעשה אפ"ה לא היה עשוי מקום מיוחד לאכ"ה לבא . . . ועד . הרב המסיד אה
שמקום הועד היה עם באותו מקום אה"ה מעש' שם עם העליון לבאור נמידות ולעסוק
בדרכי העולם אבל אכ"ה נבטת שם לבין שנ הכונן . אפ"ה דרך הטרם או משאר מקום
וקנע לשער הנזול אל היכל . . . והענין את הנבט אפ"ה דהיינו כשן בריח ואות
המעשה ששויים כד' למען את האשר בטמס . . . ופתחו פ' פתחו מבטמס אורבן
הטרם חיות ולא היה קשוחם שוחם את התעור עד שהיה שומע קול שער הנזול אל היכל
אפ"ה מעולם אפ"ה ואח"כ פתח אהל מועד ואה' כזמן שפתח ולא כזמן שנעל מ'
בבאן מעש' לכאורה דשחיתת התעור קושרת להשון מנכח קטנע והמכח הכרות
ולקמן כ"ה כ"ה ט' קול המעריפה היינו מעריפה דאמר . בטמ ערבין שהיו כה עשה
ט' וכל אחד מעמא שזרה מעט זמר . ואפ"ה שהענין ושאר קמפרא . יוצ' למע'
שבאורה המעריפה עצמה היו נרפין בה את האפר מעט המזכח וכדעתן בפרק דלע' טולו
את המעריפה ולאן תלה היא דקמפרא כן אכלו שיר קין את האפר . ועד
מה דוחק היה לתקן כל שיר מעמא לקמן ע"ז לא משאל הכי . לקמן בט' קמפרא במעריפ'
שמעריפה הייתה משמשת לדרדים ואי איה' שהיו גם נרפין בה א"כ הייתה משמשת
לדרדים . לפ' נר דזאת המעריפה אינה מאוהבן מעריפות שהיו נרפין בהן את האפר
לא א' מלי אמה הייתה ומה שקדוה מעריפה על ג' אפ"ה שמעריפה נרפת הדשן יחד
כך אות הכל מחבר מעט זמר יחד . והא דהגן לקמן כ"ה אמר להם המעריפה זמא
שאל את המעריפה וזיקה בין האולם ולמזבח האי זיקה לאן זיקה מעש' אהה מי מוצ'
קול ע' זיקה לא האי זיקה היינו כדאמר בעלמ' נאזקה מפי החברה דהיינו . אכל אחד
ואחד כיוון לדעת חברו ויצא מהם הדבר כמע פתאום שלא היה יודע איש מה בדעת
חברו ואפ"ה כיוון לדעת א' משום דאנב דחפיבה להו מילה לאומרה לא קמתינן א'
לחברו ויצא מהם הדבר והרה . כן בבאן נבי מעריפה דכשהיו חז' לשורר בה לא היו
מוציאין כל הקולות יחד לא פעמי' קול זה ופעמי' קול זה כדרך שמתנב' בכבודות שאלכ'ס
עט קולות כ' לתקן חנינות . ובה היו משחיל' לאורד ומעשה היו יודעים
קלום שכבר נבט' לדבר פזיר . אבל בבאן כשהנעט בין האולם למזבח זיקה כולה
בפעם א' דהיינו אכל הקולות שהיו בה היה מכוין להוציא טיח ולב' היה קול נדול
שלא היה שומע אדם את קול חברו ונב' כשקול נדול כולל בטמס א' ע' כוצא פתאום

עלה נש"ו .. אל דבארתי שירות קיו והשחקי כולם וכן כל כוונת בזה .. צד כל כסף וכל
 זקה לצדק עגדה .. אע"פ שהיא סגולה נכבדה וקיימת לן שהיו מתקדיין אותה ל יתום
 קולם שחיותו .. בית המשפטים היה לצטון של תוכן פי תקום התומכים דאין נדל
 שהיה עם שום בית שאני .. ועליו ת עשה נסח פי על אותו תקום קיו נעש ועליו ת
 שעהם נעשים קצתם כלל שלא היו נקה כאשר עמה שבעזרה סמו אהנעם הוא קצר
 משאל בני אדם ולפי קיו נעש כה סקין נחין להשתמש יותק .. ודבישת של ארז על
 נטיקן מטפ בעיך רפעת הוא לח של ארז .. ולפי קנה יל סלפי נקדחת רבישת משני ..
 שהיתה מרשקה מעשור זה לעשור זה והרי היא סמו כובלת ע"ג שניה עמיהם דרובן תחת
 משאלו נרנע רביע החות טושנה .. ואונקלות של צדליון קבשים בהם .. פי אונקלות
 הוא צדלן של אשן כסף .. ופי בערך קבשים אמשן בארז תרנע אטא דראני אונקלות
 דהיינו סמו אמשיתן למלמל אונקלות וכזה משפן אותה בעין אמשך הקום בדיסנו ..
 והאמשן הוא כסף כדסתי הלבוך באמשן ראשו .. ועל אותה אונקלות היו הלנן ומשמיטין
 ונסדהם היה לבל אחד ואחד פי לבלתקום ומקום שהיתה פיעיה של ארז היה בהכנה
 של אונקלות קבועין ג קדהם כי רבישת של ארז היתה רחבה כ"ג בכדי שהיה מחזקת
 ג סדדים מן האונקלות כי רחבה של רבישת היתה משנית על אט עשדי והיתה רחבה
 הרבה לפי היו יטלן לקבע סה מלמלה במחנה של רחבה ג סדהם כזה

נ
נ
נ

מהו בצור זה אינו כי אם סדר א' אבל ברבישת קיו עשאים ג סדהם בעין
 אבהם הלנים פי לאחר כשהטשטיו על ארזות של שיש שפיך העשה סמו
 שדך העכחי המשמיטי תחלה סדרקט ואח"כ הלנן למעלה למשום אותה אהכל ולמטה
 אהרסדה ולתוציא אה סט מעשה לחן .. ומה שמוחי הדיוט ששין בודאן קם היו
 ששין על השלמות .. פי הא דקייט שבין העשומם לאו דוק משא בין העמיהם דהא תנן
 כ"ג טר"ד דמש מגזות דשלמות היו מדוחקין מן הנסח ל אמנות לאו הא דקייט שפן קשומם
 כלל מבוונ היו כנגד כן העשומם אבל ודאי מריותה היו ל אומות .. ויש לשנות אחרים
 ואין מרשכי אבל זה נר בשט .. פי הא תנע ל למה הוצרך לשנות זה בסאן תיאך היה
 בית קאמטח דתש חדא זימנא כבד טעם מרות טלה הק בבא רכי קאמטחי ואוי משום דהקכיר
 בית קאמטחי טמשעכו נקיט לבולה יעלה דבית קאמטחי כדקייט משכנו והולך ל לבית קאמטחי
 א"כ הא דתנן נעש לשל נבטו ללמסה הכלים ק"ל לטות נעש היכן היתה עמדת ואע"פ כן
 וכן כק תנע הוא למה אינו מוחטגו הייך היתה עמדת .. ועוד תנע הלם מרות סע לן
 קחטיב לה בה"ב שוט לשכך דקחטיב קתם .. וסעם אקלפי פ"ג וישענים תנע שדי
 לאבות היו טקדש א' לשכר חסאין וא' לשכר הכלים ולא ידענא אי דוק בשקדש קאמטי כענן ספיק
 לשקדש או בעזרה וכסאמל בעלת אין עבור טקדש דהיינו נעש עקד וי"ג אה טקדש י"ג טמא
 והיינו א"כ נעש סגורה .. ועוד דקתם לא משום דהיו נחנין סה כלל אה כלל ממש אהנדב כלל
 זרקון לרשע לפי צריכה שון סוי זה תקום היתה עמדתהו וקדחתין ל כלס וכ"ו .. פי דבאביל
 כך סנה סלסון הקדשה משע ששיין לא היה דבר משומן לכנס ולגאן עד סקיו שומין הקיכל לפי
 נקט לשון הקדשה כלל היו תמטיטין הכלים סדיהם לבאי פרחו והיכל סיהן משומט כיום הטמא
 והכוזי הטמא נ"ה שהיא מלסון כבד ומשא כדאמה בעלת ומנוק .. והכי אהיה נעש כי קיכי
 ללא להוי עליה טמוטא .. וכאביל שדיה קצת כבד יותד מן הכוז נקדא מנא ומנא נעש דכדפי

לשעבר עבאו דין משעבד אחר מן שזכה בהשון משבח פתעני וכפניחתי האמר אל עתה
נבא ונבא את המנא והניחו לשון . מן האי נבא את המנא דקתני לא בעבוד זך דקורס
לפן לא היה המנא מענה לא כי זכות כחן שלקחו מעתלה היה כדו עד שבאו לא כל מקום
אחרים אינו עסק באותו דבר וענה הוא עסק עיקר האי לשון ולשון נבילה דקורס עד שלא
היה צדיק למנא קנה נבילת המשתכן כל' לקח את המשתכן ונבילה כן והנח קטלים אחים
וענה לקח את המנא והניח את המשתנות והיה משעבד כחן . ובאחרונה כיבד את השאר
וכן . מפרש . המפרש . דבאחרונה כיבד את השאר של דשן בעכו לא מעשית של מזבח
ונאלו והניחו כחן ויבא . ולקחן כחן כחן עת' לשה היה משתכן לשם ולא היה משתכן
לאתר . ומנא שתי נרות מזרחיים וכו' . קסבר האי תנא דמזרח ומערב היתה
עשה המזרח לפ'לו שתי נרות שאכל המזרח קס נקראים מזרחיים משע שיותן שתי נרות
הן קרוב' למזרח מ' אעפ' אינו עשה עם לא כשישנ' ואלו המזרחיים ומנא שקוא קרוב
למערב יודי מן הראשון שקוא המש כקחב למזרחי והו' נקראי מערב' במקום אחר דאמר'
זה מערב' שנעשה כונם דהא מדקתני קכא וצא שתי נרות מזרחיים דולק' ולקח' כפרק
כחן תנן מרשן את המזרחי ומנא את המערבי דולק' הו' דהאי נישנ' משע שתי נרות מזרחיים
הוא נקרא מערב' . ואית לן למית' נע' מדקתני מערב' שכבו ש' אחר שמת' משען
הצדיק עסק' שכבר לא היה עשה כו נם ומנא נע' קית' מערב' דולק' מרשן את השאר
אותן חמש ומנא שתי כשקומן עד שהיה עשה דברים כנרס למי כחית' ליה ולמי
כחית' ליה כמ' יומ' דאיכ' מ' רכס התמיד משעיק להן ואיכא למי דבקמורת משע' להן
מצאן ככפ' איתן חמש מצא דולק' משען ומעלין מן הדולק' יאית' היה מעבד איתן כ
ומרשן ואיתן שטם היה מענה עד לאיכ' כלי להפ' בין המכת פ' שות' להמכת שטם
וכמ' יאית' כ' אמר להם והמשען משע' למה היה צדיק לחלק בין המכת פ' לשהם .
ונם מ' יאית' עבד המכת פ' כרישא . ונם מ' יאית' לא קא עבד איתן כרישא וכד
קפ' הו' לפ' כון שא' כל' המסקה היה צדיק על כרחו לשעם מערב' שכבו לשען ול
ולחלקן מן הדולק' ואיכ' לבנות ולשען בארבע שעי' איתן חמש . והתיר דם התמיד
או הקמורת היה חוקר ומרשן אותם שטם מזרחיים שכבר דיסן והלכה שח' עכ' עכ' עכ' עכ'
מזרחיים שט' מעב' מדושנים . אין בכך כלום המאחר שאחר הדלקת שט' מזרחיים מתח'
לשען כסדר חמש עם הפסקת דם תמיד או הקמורת כל שכנה הנרות שט' קיים משע'
ואיכ' למה מרשן ומעלין ילנקס בלא דיסן מאחר שקוא צדי' עדין אחר
דמאן פ' שות' להנן . יל דהלכה בלא השון לאו אית' למעבד לפ' משען אחר לא אפאר
ואיכ' למה קיה מרשן לון מזרחיים באחרונה דאדרב' יאית' דאין מעבדין על המלכה ויתחיל
מן המזרחיים לשען פ' נרות ושטם שאכל לפיכך ידשן באחרונה . יל משען שר מערב'
שהיא א' משען מעבדי' היה נבילת ליות דולק' משען קנא ומנא שלא היה צדיק לשען והרשי
לא היה יכול להתי' מן המזרחי לשען שאם היה מעבד למן המזרחי משען הו' אכל המזרחי
היה צדיק ללב על אותו המנא שט' והיינו כמערבי שקוא דולק' וזה הראשון היה לפיכך
לפ' אא לעשות כן לא עב' היה לו לה שחם מעלין עד באחרונה . ובשט' כחן סתלה היה
מרשן פ' שות' אכלבי . הפרוכה ומנא הראשון כחן הכון והכון היה משען על מעלה
שטי' ויבא עד לאחר הקמורת קמורת או זריקה דם התמיד ואיכ' היה מרשן שטם

והנשבעים שש' כנגד קול קטן אז חייבו נב נטרסום אבל כאשר אין בקול נצול אז צי כששע
קול הנצול חלל וכלל לו ציר קין וזהו אחי לא קחשים כד ייקו נטע אחי
הגם כשקיה כג' מו דהו ימה כאלה פתח חשב יומא שקיה נאמע משהו ... יל דקב
לא קחשיב לא הקך דהו בכל יומא ויומא לחטק חרם שלא קיה לא כום קסט כלב ...
וסתמי צדסתיקש' דכפרק סרף בקלש קרני כבדיית' דצד ולתת חייכל לא קיה נאמע
כי אם שט החומש אבה" יל דצד ולתת חייכל לחוד ושטר הנצול לחוד כי צד ולתת
חייכל חפ' כשקיו סנחם קיה נאמע משע כוכד חלת על צורה כי של נחשת קיו וזה וזה
לא קיה נאמע כי אם שט החומש אבה וכשקיו סנחם קיו סנחם חלת א' ואחכ חלת אחרת
כי שט ולתת קיו זו סנחם זו לסתם כח' חז' הפרח ובח' חז' הפרח וסתם משה קרני ל'
ולתת קיו לו ארם מעבט' ואתם מפתח' ושעה חפ' צאעה שקיו סנחם קיה נאמע קול
הפד' ... אבל צאעה שתיחת קאשר דקיה כשחמה אז קיה פומח שט הליתת כיחד וקיה
קול שט הליתת נאמע עדי יהחן כי פרת חייכל נקד' שטר הנצול ... אבל חולם לא קיו לו
ולתת עלבן חין לוח' דאשר הנצול נקדחו קולת של לתת האולם וכמעט' עני לחרן לא שיה
נשא ושקרא לחיכל לטרעח אשר הנצול שט' אשר הנצול חייכל קחומ' ... וכל זה מה שקיו שש'
כה להדגש חת העזרה ודוק בשחמה" וזהו בשחמה יורש נאמע הקול מכווס' וצד
הליתת קיה נאמע שט החומש אבה חפ' כום" וזהו דקדש קב' דקול אשר הנצול
קיה נאמע מדיחון דוק מדיחון משע שלא קיה אס כחומש הדיך קרם ולא שום דבר קמשכב חת
קקול חו אומ' יהחן קיתה עומדת כנבד' וקיו אמשע' אבל חזר אחר לא קיה נאמע לא אלא
פרסאות דחתם מלד אחר שלא קיה כנבד' יריחן קחומ' והאי דקא משיק' ואמשע' כהן נצול משוכב
דחומ' מלד וכבר חנה קרם נאמע משהו" ואומ' דכה צד חנה אמש' מדיחון של יריחון
עשר פרסאות לאו מחמת קכי קחומ' שהוא מאוס שזת קיה נאמע עשר פרסאות וזה שלא דיה
איכ' למת' דכהן נצול לא קיה נאמע מלד אחר כי אם ג' פרסאות לא על זה או שקיה משוכב
כחמשיק' חתם מלו דהכ' איכ' חולש' והכ' לכ' חולש' ... וזה דהכ' יתעו והכא ללה" ועוד
קרב החסיד חת' רכל יתק' דקדש' שקיו נאמע' כיריחון משע עסיס קיה" ודוק קיה כיריחון
נאמע ולא נאמר צדהן מבק' שיריחון קיתה כמע' תחת ירושלם משע שקיה קיתה חלת ככש' ארץ
ישל' וכמע' ארומת' דגן צריך לטרסום כן טרומה ארץ ישראל עגמה וכשכל כק' קחהמה יהושע
לחומ' קדש לפי' חיה מע' ירושלם וקיו נאמע' זה כל הקך דקת' כדי שידגשו כט ארם שבידיחון
יש כוש כן קצת קדושה מעו כחולש' ולפי' סלק יורש משאר דכיים משע' אכללו הדברים קולשע
הנצול ומעכט' וכלל' ונביט' כדון קס' חלת' עבדות' המשע' ד' חת' הסדת' לעבד' ולויס' לרוב
ינ' קטורה הוא חלת' עבדות' פשם ודי כהן' והאי דקא משיק' נמש' יומ' דסהן צדוק'
משוכב' קיינו לפי' דאות' כט ארם אבל כח שום חרם לא קיה יכול' לנאמע קול' סהחן לא שש' קיה
וקאי' ללא קחשיב' להו ככלל' נסיס' הנעש' ככית' המשקד' תשום' חיל' אבדאי' מע' קול' כיהחן לא
קא' חשיב' ... והן אומרי' הנעש' המשע' קול אשר הנצול קאי' ... כל'
כשקיו אמשע' קול אשר הנצול קיו אומרי' הנעש' זמן' חמיטה' שכבר נפתח' חייכל' ... ונ' דסאכל'
כך קס' משע' כך דחקון' המשכט' קיה להם קאה' לפי' דמה' קוסכינו' להם' קסיום' כבך' קס' אומרי'
הנעש' כי זה כבר אמשע' כסך' וככאן' חיינו' משע' כי קס' אומרי' הנאמע' לטחוק' לפי' חפ' לפי' דלא
קאי' אמשכט' לא אקול' אשר הנצול דקא' עסקי' כיק' הכא' חמת' ... נכש' זשול' חת' קאנא'

ספקו כשת כשאי אעב שהא כשתבל ליכא כיון
 אין ליה דחולין טע יקא אסור מפני שהענין מה ששאיין כן לענין מפני זה קטעם כח להחיות
 אבל דעתם יוצים שיהיה כמו בחייו נמשך לענין ואז כחולין דלכ' למילת האי טעמא
 לא חיישי' בהוצא דדקסא כל' בקיישת הקוב שנתנה על דרך קחוט דבזקב ובעצ' וכל דבר
 הקשה אין איך למעב' לאון קומ כי אם לאון קולא כדאמרי' בנב' טר' ובדוכת' מוכא סווא ו
 ודופא נותנין לחם הפנים בכניסתו עד שסדר כל אחד ואחד על השלחן שפנים
 כדרכו עם הסעודין שלו והכזיבין של זהב שהיו מוציאין אותה ללשכת הנזירה לחלקו בין הכזבים
 ומנחין אותה עם עד שיתחלק נעביד דכסא נעביד דבזקב ק"ט משמ' דלא שייך
 ככסא לומר דאין עטות במקום עשירות כי אם נמשכה או בעין כפרטי' לשל' מפני
 שהיא מרתיח ויביא את הקרבי' לדי סרחון ואית' הא אמרי' במס' שבת פ' שאל אדם
 דכותב בשבת על כהסו של מה כלו מיקר וכלו מרכות גמ' דמקרה ולא מחמתו יל
 כדאמרי' בבבא בתרא בפיק לא יתפר לענין חול דחתימי חתין וקחה קהר כל' דבר שהוא
 חס כענין קדוק כשמועטין בו לצדק השבת אורח ודאי מחמתם ודע' מה החתומ' אבל
 קדוק דבר שהוא קר אינו מחמתם וה"ל ק"ט לענין קרבים דבר שהוא קר סע' קדוק אורח
 קרא מקדוק אבל דבר שהוא חס כמו הקרבי' כשמוציאין אותו מן הכהן ק"ט חתין אורח הוא
 מחמתם שאם היו נותנין אותו על שלחן של זהב או כסף שמה היה מתעבב קדוק ומתאחד
 מחמת שקיו עסוקין סדריה בחמשת ולא היו מדיתי' אותה מקרה עד שיהיה הכסף או זהב
 במדיתי' מחמת חוס קרבי' והיו באים הקרבים לדי סרחון וסע' שבת כ"כ כעין קווא'
 דהא קת"י דבאולם קיו שנ' שלחנות אחד של זהב ואחד של כסף וכפ' שיה' קלחם במשוחות נפי'
 דא' היה של זהב וא' של זהב אמת שבדקתי בשט סדה האשנה ומצאתי כך אבל כספה
 שהושעק ומפרי יאן כרוב לשם כמו בכאן ונרא' הדברי' שכך הוא שהרי אדקא פהך
 הבא על שלחן של קרבים ונעביד דכספא ודקבא אמאי לא פרי' אשלחן לחם חטבים והיה
 לא שייך קאי מעט' מפני שהוא מרתיח כמו קרבי' ונפי' קרבים ולפי' קדרי' האשנה
 דנפי' אחד של איש אמת יל' דרנלנו שהיה מעט עליו היו איש לארנלם לא קט' אבל שלחן
 עצמו היה של כסף **מרת'י** של שחר היה נשחט על קדוק צפ"ט
 מרחיח על מבעת שיה' פ'

התפ' דמעה על מבעת שניה שאם היה שוחטן על מבעת ראשונה שפקדן זויה יקא מונח
 באכסון וכד' מבעות קיו אם לבד' המעלות והיו שמהן כד' אורח שזה בכל שיה'
 ושורה" ויש למטה על זה הפי' דאז' מבעת ראשונה לבטלה הייתה שהרי זבח אחר
 סע' כן יהא מונח באכסון לפי' נפי' דהאי פקדן מרחי' צטתי קיינו קדן של מקום המבעת
 קאת' כל' על אורח המבעת שהיא חיצונה כלפי' מרח' לשם היה נשחט על מבעת שניה
 לאותה המבעת שהיא חיצונה לצד צטן העזרה והיא נקראת קדן צטנית מרחי' לפי' "
 המבעת כזה וה"ל של שחר היה נשחט על קדן צטנית מרחיחית של מבעת
 ולא נשחט על קדן צטנית מרחיחית לא סתך לקדן מרחי' צט"ט ככל הצדק כי כד' אורח צדק
 לכל אורח שזה מבעת אבל סתמן לבד' קצת צידה לרת סתח לתלמיד ובעטין זה
 סע' כן יש לפי' לענין המיד' של בין הערבים שהיה נשחט על מבעת שניה פקדן צט"ט משרבי'
 כרי' לקיים באטקם כנפי' קיום דבשחר החמה זריחיה מן המרחיח על כן היה נשחט כקדן

מחייב ומונע נדרין טעם בן עשרה לנאצי ורעבד עמי נשא בדיני אטם מחייב ומחייב
קיים לדיוט יודע נש באותו מקום משא אל קפדוכה מנע. אמות קוז קדנב לשכנה יוד
לא קיינו מעט אבא מן המחייב שעה נש יודע מנע אמן קדן קיה לדיוט נש במחייב
קראסון שקוא קיד אל קמכח מנע ט' אל יעבור על סמלה ויהי משם ומחיל קמלך
להלך כסדר ונש אמת יודע לנען קמלך ויהי מקיים כנע כן כען טעה של דרך יושן
כל קננת כסדרן לא כרי להודענו אצו מעך זח יקיה טכר שהכניה שורה צעה טקום
אזק לטעם מן קפדוכה וכלו מער על דבר זה שהכניה מערוב נכס דבר זה שקוא דולק
ולגל צפן ודיוט קיה מענה קמלעני קוא טקרא מערוב. כל המחייב קס טקאליו ולוא
קשיקר וקמכוכח טיקס ועל אמו טקראו כלם כמחייב. משם מחייב כפ' אה קלחם מברך
שקמלעני מערוב אל איביה מעך ט' אלעט. שקוא מערובי קר' לא קיה טכר נוס מערוב
אם מחייב קמלך טבר לא שזה קיה מערוב אכס לא מנע שהכניה שורה לטעם מן קפדוכה
לנען קיה מענה מערוב יודע עכל קל' טכרכל כנען מנע חקב וקאלן. לא בלו
מענהן שהכניה מערוב לה מנע שיהי קדוכה לפדוכה יודע מכלם. ונש שקמלך
משאלק לבר דטה כי נ' מערוב ורעב יוד ונ' — והלכות משתי בארון ואעט אכלום
קמס טע' אטל קאלן נענה נש שקיה חס כיוס קלקחו זה אינו נש נלגי ונכר שקיה נש
לב אום כנו קנר שקוא נ' למחוק לבל כואיו. אכל קלחם אינו נשא כי אם ללקחי אמת
ולא לדוא. לפ' וקיא שקיד קעדות וכה ג' מעלה כמפרי מנע לה מקרא כמך למענה
למורה דכה בקמלך כלום עקה לה מעלה מכאן אמרו אבן קיה אס וכה ג' מעלה
אכלה אינו מנע לשם איה יודע ג' מעלה מר' מן פ' או שתיס ומנע מערוב יוד קדע
נש למד קיה מענה על מעלה אנה לא ענ קרקע אונעל מעלה שלשיב אונעלה ענ
קאכן כמקום מענה להלק. קדן שלק חקב לזס קמלעני

רצין " שק לז קיו כוסתין
מה קמלה פ' כנען טלה אל המוד כנען ל' דנעס יוד כודך שאכנ עשין לא משקדן איתו
ופנע מנע קיאך משקדן איתו " ראשן לדיוס ופנע למעב " ורנן נמי כמס יומל פ' אחר
לזס המענה כהנ ג' פ' יוס הכפ' ראשן לדיוס ופנע למעב " ופדכין קרס כנען קיבי
משכחה ל' ואלר רב כהנא כשקס אה ראשן " ואכה פ' טוא דנוקמיה להדיא
נאמ' אביי דייט' אהא ירכץ נלס " והט הכא כל מה שקיו יכולן להחיק אל יקרין
מחיל נלס לבד קמכוכח קיו עשין " ונ' ודל כעקידה יחק כן אכלה
כל יד ודל כנען עשין משקדן ויד ודל " אחד כנען משקדן כנען עשין
שקידה יחק בו אברהם " ויל דכמלך לא קיו כוסתין שר יוס כנען עשין ושרי קעס כנען
עשין מנע שקיה מנע פ' כנען יוד מנע שכמלך קדן יוד ודל כנען עשין
וכן יוד ודל " ומה אל כמלך אה יחק כנען איב למענה קא מנע לא מנע
כנען ק' למד קמלך ליה ולר כמלך ליה " כזון קדע' לא ידענא שפיר ואי כזון קדעס
איס הכא כמלך ק' דאי כפ' קמל' משום דכחול' קא עבד קיבי מן כחול' עשין כן
כיון שאין כזה כזון דכאלת נבי פאול' קמלך ע' שאין עמל' ונאמ' באמלן משום דק דל
ודאי אייב כזון לא הכא מאי כזון לא כזון ודאי יודע אס זה קוא כזון דכמלך כפ' כל
כחוד קיבי קוא כמלך כשדן חיים " א' דאה כפ' כל ימיל מוס כאיכר פ' שקדן

אם יבואו לידו מצדדים ונדבר ונמאור ואשורה " ועד דזריזין מקחשין לעשות " טעין
מעבדין על קמלה ואין לאדם לחמץ המלה בידו אחרי באה לידו אחרי שיכול לעשות אותה
לאחר לב' באחיה לא היו מחחקין אבל בזריקה לא היה זורק עד שהיה יוצא מן הקיכל
ויודע שכבר קטיב" ולפי לו השט לאונות שכרבי דריכין אמר לב' כמו כן הקיח חמס יומלץ
בפך דקתני כל שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקמיר את הקמורת ומטיב את הנרות
ופרכי בעל למען קמורת ברישא והדר נרות וקא פריך סדר יומלץ אסדר יומלץ דפרכי אחרת
הרפ קרע פייס שלפי אחר המכת הנרות ומשט אבוי דכאן ב' נרות וסאן פ' נרות כלו הקיח
מבט' דכל שבעת הימים הוא זורק את הדם וכו' היינו בקמכת שהי נרות ולא תקאילן אשנויא
דאבוי מעדי שהיו לבאורה איכא פירכא למעלה דאבוי דקא משט הקיח משט' בהמכת שהי
נרות וכשי למעט דבקמורת הוה משמיק להו דאבוי תקצי ליה לפי אורת הסדר דקתני כל
שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקמיר את הקמורת ומטיב את הנרות דבזריקה ובהקמרה
הוה משמיק להו " וקא לכא למי דבזריקה הוה משמיק להו לב' על סדחי אמר צריך
לומר דזורק אינו בכלל הסדר אלא אחר המכת פ' נרות סמו מקמיר את הקמורת לא בכלל שוחט
הוא ובחן הוא דקל למעט דכהן גדול כל שבעת הימים הוא שוחט וזורק ומקמיר וכו' " לא
משום דבני לשמ' דכהן גדול כל שבעת הימים לא היה עושה כי אם זורק בלבד מפני שהוא עיקר
עבודה - אבל שמיטה והעלאת אברים הכל היה עושה דכהן הזוכה סתמיד ואייה דקא
נקיט ליה הלשע' לזורק בדוכת' אחת קודם כל העבודות כעין הכא דקתני בפ' לישל מש שוחט ומע
זורק אע"פ שאינו כך דהא פ' קמכת פ' לב' היה זורק דכדאבא אאול סב' לן הכ' תקמליה טע
הרפ לפרש כו בסדר העבודה ואע"פ שאינו משט מן הסדר " וה"נ קהיא מרת' דהביאולו את
הרשע וקרא ומידיק אחר שמיטה עלידו וקבל את הדם וזרקו ונכנס להקמיר קמורת ולמעי את
הנרות לזו דוק קיח משט הקיח על הסדר דהרפ טע' בהמכת שהי נרות מעידי כמנהגם
במרת' דכל שבעת הימים הוא זורק וכו' " וכמו שפ' לאס משט תקט ליה למדיקה בהחלה
ה"נ איכא לשמ' נם בהקיא מרת' דאחך מרת' דקרא לא שייך לומר במדרא לא קמיה כדמשק'
הרפ בפ' אמר להם המשנה אבבא אחת' דבסדרא לא קמיערי דבשלת' אהקיא בבא דקתני
קמורת אל שחר היתה קהכה וכו' " הרפ שייך לומר דבסדרא לא קמיערי משום דלאו בלאון
משעה שכך היה כ"נ עשה היכי שייך לומר דבסדרא לא קמיערי דאי לא משט הכי א"כ קא
הא דרמי' בפ' דמש' יומלץ בהדיא מרת' דקלכו וכן סדר המיד אסדר יומלץ " וכן סדר יומלץ
דלשט ליה טע' דבסדרא לא קמיערי במד משנהו מרת' " לא טע' משום דקתנו כבי דקא מיערי
הרפ כללו בלאון משעה קרע להו כעין פ' ימים וכו' " וכן מע' עזסה במשון מנחת הפעמי
וכו' " כללו שבדא טעו דהקיא בבא ליה הכ' במסכת המיד תקא' לשט' לא צעלה הלשע'
נקמלה למעלה דדך קצרה כסדר שהם שנויים המשט' במסכת המיד ככאן כעין השון משנה
הפעמי המלה ואח"כ משנה " ואח"כ קמורת " ובן פייס השט מע' שוחט וכו' " כל הקך
בלאון משעה קרע להו ואין שייך לשכוח בלאון משעה לא כעין הסדר " ומשעה הרפ לא שייך
לשנויי דבסדרא לא קמיערי " וה"נ ק"כ קרא אין שייך למי' אין סדר למשנה לא לשט' זורק
בלבד " וכדפשי' נ"ס זה נרא' כמש"כ למי' לבאורה דכ"נ כווס הכפ' לא היה משמשק לחטמו'
הדע' ולא כווסון מנחת הפעמי ולא בהמכת פ' נרות מפני שכל עבודת שהיו גוקנן קודם
שמיטה הקמיר לא היה צריך לעבד כ' אם דקמלה שהיה נוקב' אחר שמיטה הקמיר כעין "

מפני שהם נשבעו וטעמו איתם יונת וטעמו לפי אלפי הקדשם נשחטו על קדש וטעמו יונת
ועם לרב יל ונשאל כי היה נשחט על מנחה שניה מזהם לכל כשה דחה ולפי לקדושי לה
לצד קדושתו היה עשה לכל מה שהיה לטעם לצד קדושתו קדושי הוא לשי יי יודי וכן קדושי היה
לשוחטו יתעב על קדושתו לכל קדושתו לא יטעו כנז קדושי וטעמו יונת וטעמו יונת
לא יתקיים כנז קדושי וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת
כנז וטעמו יי כנז וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת
ויי וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת וטעמו יונת

ומעשה

נחיל לפי סדר התמיד ולא לקצו ולשנות דסדרי התמיד להדרי כלי סדר
משערכו כדקדקו ללשון היה משמע דשחימה התמיד קודם להשון משערכו התמיד
והתמיד והקדש כדקדקו ללשון מש שוחט מש זורק בריש דלקו עמדו ואחכ מש אזכה בהגיד
ואחכ מש אזכה בהסון משערכו התמיד ואחכ בהגיד וקצו כהאי פירק קא חטיב שחימה
התמיד ודקדקו אחר כל הקדש שבדורות ולשון ומשום דכע לשת כצדא שאול דכדס התמיד
היה משפיק בין המטה פ' נרות להמטה שתי נרות שקרי פקקמדיה לא כע לשת קצו דהיה
משפיק להו דהא לקחן כפ' כתיב דאחר המטה שתי נרות היה מקמדיה קמדיה וואכ
עב יל כצדא שאול היה הקדש תתיב דהתמיד וכדס התמיד היה משפיק להו ולשון משמע
דשחימה ודקדקו היתה קודם לבלג לפי אנו צריכין לפי הקדש תתיב דקדקו ולשון מש
שוחט מש זורק דהיינו משמע לפי הקמדיה דשחימה ודקדקו הוי בריש גדישון פקקמדיה התמיד
והתמיד ולא היא ולא הוה לא בין המטה פ' נרות להמטה פ' נרות דקדקו מש שוחט
ומי זורק בהש דלקו שבדורות משום דהחלה עסקית התמיד היתה ודאי קודמת לבלג כדקדקו
דאחר לקס שאול והכיון טלה ולשכה המלאים ויש האקו את התמיד והפקדין אורהו
לחור האבוקות ומי אזכה סתמיד מושכו והולק וכו' וכיון שעסקיתו הליא כמי שזכר
כשחימה קדש לה כהש ואע"ג דמשמע שלא היתה לא בין המטה פ' לשטם ואידי דנקט שוחט
מש מש זורק וכן פ' התפיש בריש יונת שנתסדו לטע דכ' יכא קלוי יל ואע"ג
דאיכא פירכ קצת למלתייהו מדקדקו לשל וקס אומר קנע ונשמע לפי פשיטות המשל סט
שכרבונו למעלה ולא קאי אקול דאשר הנזול ולא שמשע' ליתר היה קאומא שוחט ועוד
כמש יונת כשום מקום אינו ומזכיר שהיה כדס התמיד והשחימה משפיק להו לא דוקא כדס
התמיד ועוד דכמה שנויי דחיקי עטון דשחימה ושיכח התמיד לבית המטבח' שהיה
קודם לבלג שבדורות טקט לה לשחימה קודם לבלג לפי היה נ' לשת יודי לאתר כשהיו שוחט
את קול אשר הנזול והיו משעסקין בשחימה בעוד שהיו סס כפ' משען ומאיכין אכל
ודאי לא היו זורקי את הדם עד שהיו רואין שכבר חטיב את הנרות ויכא ואחכ מש שחימה
מדקדקו יל משום דשחימה כשרה בזר אינה ככלל הספק הנרות ואינה ככלל סדר העבודות דקמסור
אזכר משמח דנע כמש יונת כפ' אחר לקס התמיד וכמע שחימה התמיד לבית המטבח' ס
היה קודמת כמע כן שחימה לא חייש' לה בהקדמה ואיחור אכל כיום ויקא צדק שחרי
משע עבודה היא לשון טעל והדבך דכהם לפי כשהיו שוחטין קול אשר הנזול היו שוחטין לאתר
ויכול להיות שער אלא היה משפיק לרשן המזבח ולהמטה היה כבר נשחט התמיד ואע"פ שלא
קייחשש כזה כי כיון ששחימה לאו עבודה משא חשוכה וכל מה שהיה יכול לתעד בעבודות
שאין לחוש סדקמתיך להמטה הנרות היה עשה כדי שיוכל אחכ להקדיש קדושתו הקדש

היה שופך על יסוד דדומיה יש מקשי כפר אי זהו מקומן אמאי לא קרני בשלה דשייה קדם
היה שופך על יסוד דדומיה כדקתא בחמאות הצבור והיחיד ושאשים הנשרפ אמנד לבו
היכן היה שופך שיירי קדם יש לנאן אאלמלא פרים ושערי הנשרפ משונן בצטכהן מחמאו
הצבור והיחיד לא היה צריך לב בחמאות הצבור והיחיד היכן היה שופך שיירי קדם משו דהו
אמרי סון ותא טחיא הו כללהו מפג שכל הקדשי טעונן שפיכה בשיירי דלוקים חוץ לצבור
ופסח ומעשר שהיה שופך שפיכה אחת אבל בצבול שפדים ושערי הנשרפ שיירי דלוקים
נאפטין על יסוד מערב הוצרך לב בחמאות הצבור והיחיד דשיירי קדם היה שופך עג
יסוד הדומי ותא חמאות הצבור והיחיד והו לבלהו והכי אמרי בהדיא תוספת
דזבחים בפאי זהו צטון והכי תא קדם שולה ותעורה שולה ומבחי אלמי צבור ואמנות
והנדק ואיל נזיר ושלישם והאלמי הבאי בפסח ויא אמשעאר ופסח שטבר זמנו כנז
מדר משגן דמיס שלהן טא לו לקדן מזרחית צפונית כותן מזרחית צפונית מערב כותן מערב
דרומה וכו' עד שיירי קדם היה שופכן למעק והפי נה מערבית נה שכל לל
שופכן למעק על יסוד דדומי ובהדיא בבא דתוספת קתא שולה כהדיקו והא ליכ
למימ דחילוק הוא בין עלת התמיד לאמר שולה דאב דכי היכי דמתכות של קרבנות
קא פלג רג איש המצפה קרם בתוספת והיה המשנה בתימיד לטון משגן דס של הקדמות
וכדאיתתא צטון דיומא הכי נמי הו לבנה קרם בשטכות דמקום שיירי בין תמיד
לאמר שולה והאי נמי ליכא למימ דתוספת פלגא איתמיד דהא לא אשכחן תא דפלג
אסתמי דתימיד כרג איש המצפה כדמוכח בפס דמשכת יומא ורג איש המצפה לא
אשכחן דפלג איתוספת לא לטון משגן דמיס אל קרבנות כלבד לא עכ שופכן למעק
דקתא בתוספת היינו על יסוד הדומי קאמי ולמוד סתם שהיא לאם תוספת ומעשר
שהוא בבאן במעכת תמיד מי קצת קתא על הלשון המשנה בלאן אחד כהדי בבא
דקתא שופכן למעק ולא קתא ליסוד דדומי כדקתא נמי קרם בתוספת נבי חמאות צבור
והיחיד דשיירי קדם היה יורד ושופך ולא קתא היה שופכן למעק משום דחמאות טעונה
קדמות והיה צרי כקן לעמוד על הסוכב ומשך אי הוה תא סק לנאל היה שופכן למעק
היה המשנה שהיה שופכן אפי על הסוכב קתל שהיה יורד מעל הכסא והולך אלל חמוץ
כלפי יסוד דדומי ושופך אלל הכא באותן הטיטון שתי מערות שהן ד שהיו טתי למעק
מחוט הסקרא והיה קבדן שומר למעק ענ היסוד ומזיק בכל ולא באצבע שהיה כלל חוץ
שהיו טתי משגן ד אוחן צריכין אצבע לפי אין צריך לפי שום דבר יותר לא בפתם שפי
שופכן למעק שהיינו לטון במקום שגמור ענ היסוד שהיו יסוד דדומי שהרי בקדן
מערבית דדומית לאם היה פסק מן המערות הדי בדרום היה שומר לפי לא היה
צריך למעק בשגן אחד לא בפתם שהיה שופכן למעק דהיינו לטון במקום שומר
על נאן אל יסוד ואפי איה שהכהן היה שומר על הקדקע ומזיק בכל חוץ הטיטון למעק
מחוט הסקרא והרי תכל כע כן למי אמאי קתא טחאי לשאן שהיה שופכן למעק איהא
למטי כהכי ולמימ שהיה שופכן ענ קדקע יל דכהא ליכא למעק ולא למטי
משגן דמיס ענ קדקע בשום מקום ולא שפיכה ענ קדקע כי אם למעק אלל במזבח
עפיה בין ליסוד לסוכב איכא למעק לפי הוצרך למי על כרחו בפי שהיה שופך ויורד
ליסוד דדומי ופכ אי זהו מקומן נמי אמרי וכך יסוד למזבח של שולה שיקא המזבח

הקדמה והמבט שה נדות כל זה היה עשה משום דעקד עמדת היום לא היתה מתחלת לא
משמיתת התעורר וחילק אקדי נס לאם עבדות חינוכו של צבעה ימים שטוח שלא היה עסק
לא טעה שקיה נוקד לאחר אחימת התמיד ולא בהמכת פ נדות וכך בחאון מקצת הפתח
ונס צערה קדקא שמי מוכיח שלא היה תמיכ פ נדות ולפי דעה אנה רב יבא הלוי קל פ
שכך לא היה תפס תחילת הדאן ולגם בשין צעשפ יומא וקצת היה משכיח כדברי רב יבא
הלוי קל מלשנ דקא משיק קהם דהתעסקין איה עד זמן האחימה היינו משמט ללמיה עד
שיאיר התזרח היו מפינין שמו על הרצפה אבל הקוא משמט דקא משיק קהם דצאב
כך היו תחילת איה התזרח ביה מחבת משום חולשא דכך היה משמט שקיה כן בעלמון תרס
איה התזרח ושסק תכאן וחילק בתק איותן עבדות שהיו טהונן לעשות קודם אחימת התמיד
לא היה מוכיח בהדיא דכך לא היה מתחיל לעבד כי אם משקאיר התזרח דקבי אמה קהם כי
קאמר בורקי תעידו לכהן גדול לבית המבילה לא שאז היה מתחיל בעבדה שאם היה תרס
איה הדאן איה משק היה צדק למבל ולטע לא אשכחן באנס דוסב דהיה פמלא בעבילה כי אם
בקיודש יחס ורעלם לבי גרם רח עיקר דקבי איה כפך דמס יומא ביה דאיכא חולשא דכך עבדי
מתבת ועל שכך הוא הפי ביה דאיכא חולשא לכהן הדיוט משום העשה לפי היו מתחילין
תעבות כרי שיהא להם אמות הדכה סלה להעלות האמר להטוח לעשות כל העבדות אדיו רעלן
לעשות קודם האיר התזרח כשיקחמו מחצות יהיה להם אקות הרבה אז יכולן לעשות
בטוח ואינן צריכין לעקר כמנו בשאר קימים כי כשקארם תמקד במלמכה מהתלם יומא
ועד שיש עדיין כהן גדול והם טרודי שמו כל קללה ומצא זה משלם אוקס ועוד
שאינן יכולן כולם להעשק בעבדות מחמת כך צריכין התקצתן להעשק שמו ויהיה מושג
וצריכין לקדוים ולפי זה הפי ונס גרם הספרי איהא שפיר דנסי טהו חולשא דכהן גדול
דהיינו מחלות עסיקה עם כן הקבט מושג ונס שאינן ישטז אם יאחרו בדבר כמנו בשאר
הימים יהיו חלשים הרבה אחכ כל היום מחמת שמרחו ומקדו במלמכה יורר מדא וע
כמו כן למד דהא לא קרנ קהם כפ אמר להם המלוכה נבי הפיאן ל איה התמיד וקדצ לא
העבת את נדות שקיתה אחר הקמורת לאו משום דהמכת חמש נדות לא קוק עבדי
לא נשה לא קרנ המכת חמש נדות משום דלשא קללא טקט דרך קצרה להקעיר קמורת
ולמטיב את הנרות משק שהן נמש המכה כרי שיוכל לאחכ לאתר לטוס עבודה אחת היינו
הקבט הראש קה אנה חמש נרות היה משמיב דעה ל זה המכה מה ל זה וכמו שזו צריכה כן
כך א שקדי הכל היה טוס וכבר שטנו המשקאיר התזרח לא היה ראוי לעבוד כי אם כהן
גדול כדקדן קודמו כן לבית המבילה ועדיין טעם אחר כמנו כן נל כמא שחקים זריקה
להמכה אעפ שלא קיתה משום דעסיקה הזריקה דהיינו קבלת קדם היתה צהכה להיות לאתר
אחר אחימה קרנ לה תחלה סע אחימה דטון דקבלה תלא בשחימה וזריקה היא עמך קבלה
קרנ לה כריש דשחימה נעי אמרן לשל דמשה קרנ לה כריש משום דעסיקה התמיד ומשיכה
לבית המשבת היתה קומת לבם קרנ לה טע כהש וכן מטנו טקמורה כמנו כן ככה כדכעין
למיה קמין וקבל התקבל כמא יומא טב פאעי מהך מהנ דזורק ומקבל מרן
מזרחיק צפונה טפך דמא יומא פרכי מש דהייב למרחית צפונה מערבית דרומית דנתיב
מזרחית דרומית וצפונה מערבית ומשט משום דעולה משטה יסוד וקדן דרומית מזרחית
לא היה לה יסוד וכפ אי זהו מקומן ומפ משמט לפי שלא היתה בחלקן אל מורקן שיידי קדם

היה אופך

דמות אע"פ שזרם קספרים היא מבולבלת וְ אמצעותה היא באמת קרוא לעינים
 כק"ש להנהיגה ע"י שכתובת והיא דומה לו חומיה וז' ליעץ בן יעקב סל סמ"ט
 דאמר כפ"י זהו מקומן דשתי תעבות שהן ל' כוהן כמען עם קיינו שזרק ככל על הקין ומע
 ומעטשם הרם לבאן ולבאן וכן בקרן שכנינו וכאכסון " וז' חומיה וז' ליעזר ק יעקב
 סל כרב דאמר כוהן וחוזר וכוהן דהיינו שכותן כפיסוק סל קרן שכאכסון " והרם
 טע"י כפ"י זהו מקומן מייה' להו השא' לעלתיהו " ועד דיה' הוה מצי הנק' השא' "
 לאת"י " א סך לאת"י ז' שמעל ויה' דיה' משום הלצ' מקראי לעלתיהו כדאית'
 הרם הייבן דקאית' ר"ג איש התעבה לעלנ' עליהו וכע' לה' האי דסל לבטי פיסוקי
 תעבות קייבן דוק סמיעד ולא באחיהו ואפ' בהעיד לא בש' פיסוקי תעבות לא מצד אחד
 אבל משע' ציהו וכאכסן שהם הזכירו פיסוקי תעבות הזכיר הוא התעיד לשנותו אבל
 שפכה שיירים אל המיד לא קרע הרם כי קיבי דלא קרע מעל אחריט התעיד הרם וקראי
 טע"י משייש ליה לעזרי הר' אפרים קל לבאן שפכות שיהם לנסוד לא בחמאות דכתיב
 ברו בקרא שפכות שיירים לצנתו בכלהו שאינן לא חמאות ולא פרים וסעיר' הנשרפים
 לא כתיב ברו בקרא שפכות שיירים לא אזה קס' לרבי ושה קל אמאי לא קא משע ליה
 הרם כפ"י זהו מקומן נבי זבחי שלמי צבור ולשען שפכות שיירים אהקושי לחמאות ולא
 ידעתא אם ילמדן דמגנ' קרא בשלתי תמיד דכע' שפכות שיירים דאי סך דמזחי שלמי
 צבור טע"י דקבש שפכות שיירים אי' לשרוק קרא מהיקי'ש בשלתי תמיד ואנא
 ושה זבחי שלמי צבור ולתו כלתו לגה בעינן שפכות שיירים שלה סולה כלל לבש לא
 ומגנ' קרא דוק בשלתי תמיד א"ת דדוק תמיד ולא קרען אחר' מע' בין לבש זה אפירשנו "
 לפ' מהג' והכא בחמאות דשלתי תמיד בעיא שפכות שיירים לנסוד אם שארלו בכל אום
 דכר' " וכן לגרוס אל משעל שפירשנו שכל הקדשי צדיכין שפכות שיירים י"ש לקראו
 לע"י כפ' התעבותו דמקום שלה הוא מקום שיירים קיינו דקא כע' לחימ' אפיר קא טפיק
 מע"י שפכות שיירים אל חמאות סעל שנוהן על קרנן אל תמה וחומי הסקרא טקון אנוק
 שלה דכיון דקא טפיק ידי שפכות שיירים בעצמה הקדשם אי' היה צדק להשאיר שום וכל
 בכל שהכל היה לו מן הקרן לשטף והיה יוצא נס ייה שפכה " ושמאל' דזימגין ולאו אדעת'
 והוק' משעיר צמח ושל אחות שטנו בכאן שהיה שופכו " וא"ת שאל' דמגה הוא להשאיר
 כד' למשיק כן מהנה לשפכות שיירים לפ' לא היה זורקו בפעם אחת " " "

נל

שנס' ליום כנען היום ככר פרע' לה לעל חוכת' קיוס' מהנה לעשות פ'
 בוס " הכל משהבלן סה שאין כח בעין לראותה לפ' שקרובה היא
 ומשיק קצה דרדית' חזי חד בפשיק מתכריה' למה ליה לתכרב רזי שישה לסט' תרזויהו
 כההוא דנפיא כן נכר חסדו על יראיו וכן הרחיק ותענו אה פשעונו לא א"ת דאויס' " אי'
 דאין מ"ג חמה באמצע הקיע אי' הכל משהבלן כה' לא חפטי שקרוב לא משה קאוי כהה'
 בעלוי לא כפי' לה מע"י " אבל סמזרח וכמשכ' מרביסי לה כנענתן שלהם ונבעות
 ויש כח לעין לראותה מל"ת ליה פיר' דבר זה אי' לפירושן " מע' שקר לא אמרין
 דאזיכא לערנין לרבויהו " קפי דעכשו ליה לה פרזון מפט' אסוקר לאמריה עכשו "
 דמפ' וזדל' הלת' אה' לשונ' וכו' " אבל יודע' היו וסחצנה תעין פ' שה' למלה
 ושה למה ומה לאחור " ימית עטמו על גרכי^{ערב} כשיצבה לבו שלו תתקש ארדה ומתק' הין

כחן .. משרת זקניו כלו אחר שחלק את הדין צדק הדין וזה אדנית להפשיט מן
החזק ועד משקום חזק הדאס .. ואף למה מישלה לא יתפשיט עד מקום חזק .. ול
משט שסתלה לא צריך לחזק את הדאס קודם שיקדע את הלב .. לפי אם היה משפטי
נפ את השט של החזק ואל ממה כנגד החזק הייתה יבדשה מתקדירת נפ קלב מתקדיר
בטק הבדשה ולא היה הדם יוצא מן קלב כשחיה קודעו כיוצר הדם יוצא באוב שזה לב חס
ממה כשיתקדיר .. לפי כסתלה חזק הדאס ואחכ חזק את הכרעים כי הדש מנהג
השטטים את הכדמה להחיל בהם ההפשיט ושכלפי הדאס .. ובאכיל כך הם היו הפשיט
כבר לפי חזקם למה אחר חזקת הדאס ואחכ משדק ופשיט וקודע את הלב ומוציא את
דמו ואחכ חזק את הים אדם סמוכס למקום הלב שאין מעבדין על החזק וטרפן למי
שזכה בהן .. עלה לרע הימש ממש שהכמה היא תליה ונתעסק בה מלממה אצל החזק
וראש איך למנהג לאון עליה כשיוצק להעלות ידו כלפי הדע ולחזקו .. ואף יל שבשן
משלה היה שאני שכשחיה צריך להתעסק בנלים היה עלה ענ משלה וחזק ונותן למישול
בה ואת כצום שעה .. ועדיין היה תלי הככא בעל א' ולחזק חזקת הדע קדעו ומלפ
כולו גלוי לפשו וכהן הוא שהיה לו להתעסק החלה בשט תלי .. הככא ממש אדם מבחו
ואחכ לקדוע ולהתעסק בפעם .. אבל אם היה חזק שט תליו לא יכול להיות פשי
לפי על כחן היה מבחו תליו א' מלחזק שבה היה תלי ואחכ היה קודעו וכמל את הפר
וכותנו על סת שחיה הדאס למי שזכה בהן להחזק כלו טרפו למי שזכה בהן להעלה לבו
שהוא יהיו ואין לפי שהדחק היה פים שט כן הוא לא אשכחן בבית מדיחין כמקו המיוחד
כל צרכה כלו לא היה שיעור להדחק כמו לקדעים שלא היו מדיחין רק בפעמים לא
כל צרכה היו מדיחי ממש שהכרס היה צריך קדחה ממש מן הקדצי .. נפ כרד המש מורה
הפן לשכתמהחין הייתה משמשה שהיו מדיחין בה קדצי קדשים והיינו הכרס אבל הקדצים
היו מדיחין על שלחנות כי הכרס לא היה יכול להח על שלחנות ממש שהכל הדפ כרפן
ואינו דרך כבוד להחן בחוף ועל כן היה צריך לשכה למי אינו ממזכיר קדחת השלה עמל
אבל מדיי קרב החסיד זל אומר כי בצדדי הימים משמל שהיו מדיחין .. מדיחין כפשי
לא ידענא אם תכאן סמכו נפ להחן הכאר לקדדק נפ .. נפ למול היהם נפ דכי
אשכחן הכא קדחה כשיא נפ הן בדוכת אמהנא ואעפ אככאן מוחק להחן כמשמק
מיה שאין כן כשאר קדחות שמש נפ ממש קבל שכתצי צדק קדחה משלה חזק משאר
קדחות וכאכלכ .. נפ לשאר קדחות אעפ שהמצא לו שאין ראיה לדבר זכר
לדבר מיהא קני .. וכן לעטן כפי דאומתי אישי .. נפ איין משמיה קיל
טעם ראשון ושני אסור ושלישי משרד .. מי יש מפי דלאו לעטן קדחה קאומלא לעטן
שתיית קני ומש .. סעימיה על שלחנות של איש שפן קעמיה ממש שפצפסך לחדיח
על שלחנות של איש לפי נפ למי משמק אינו כל המעמלא לאצ נפ יתה שהיה צלי למשה
ענ איש ממש שנוח קדבר יותר לעשות ענ שלחנות מלממה ובאפל כך יכול להיות שהיה
כל המעמלא .. ויל סעכן שלא הייתה כל לא שמוזר אחד שבאלמן עמש היה שאני
בית קבול שלא היה ככ רחב כרי שלא יקין הקדצי מעתי כרפן כדוחק בשעת קדחה שחיל
זה היו מעמתי יפה יפה יוקר שאם היה ככלו אחרולא כשיש היו מדיחין יותר מקדד
כמו שכתבה למעלה .. ולאון משמיה הוא לאון משמין שלחנות כמע כן היו רעלן להשים

על יחיד נשמת קדושתו על יעמוק כבודו - יצא מלבנו ונשמתו ירחיק
מן הברכה. זה עדין לא נשמתו ירחם מלבנו ונשמתו לבד ירחיק מכל בני אדם
ויקח להם קנאה ויחזיק על הכרית. לכן ירחיק מן בניו לחדש ולחייב.
והינתן כד אס טוב ואס רע. "תקוה את ריביתו לקבל" כלו משנה וזה אינכם ישרים
לבו קלן אתם רוחים שמתכם בשפלות וזכו ולתם וזהם "אמר ליה אמנא שח אשמוע
אוזני ונשמתם להם נזלה ושוב ועדין לגדלים" בניית תלפין שהצטט דבר אל בניו
אמר ליה אמנא טר תלפין לשקול למחן דבש ולא לתלפין כדכ. חין נחך לעשות כדכ ולו וקט
מחיר שקוף מבאית את קודם שלא יעשה לו רעה כאשר הפעחתו גם אתה שלא להכשילו
על תב שניבך "חודי לבי תחוות תקום דפדאי בקבלין" אהליב בחשך כבאורה
ואיית קיבול דעיתו סימן אל חבלם וקטר כהאי נסא בשקום האורה שחם ימות החמוהם
כדרך יטל לחזון בחבלם וקל ולא האעה בחשך "אפיית עבה מעשיא אחריו שלא יתכבד
באוס עטן אס יתם ששחם" נצט דעם כהדי דמחורוי לחוסהין ומחיים דגם טעם טל
כזו נוחא פלוג חיו דעם וחזרה העם "מלא טאפיה דתן כהם טעו" אדל עליה
שעה סמך לשון כלפי למעלה לחזות תהיין הששן יוצא עד דמעא לתרחא דגן עדן "השך
שקבדא וקבא כח יודי מחזרת הטו מעא דערא טאפיה דיהכו סח לעלה עד פתחא דגן עדן
יקבו ליה נלולא קדח נלולא לשון וקחא דיה סמך אמרנא תחא ולא קוח סקיל אהיה אוח נלולא שחן
יודי תכל זקב שכשול" נלולא דשיט נלולא לשון אדם ולא קח שבע לעולם לחזות שקל
קבל שפוח וכסיה ליתר תקיל סל חמץ חמץ לו וקדחו לו דומעא של אחר שמת אדם אינו חזק
כלם חיינו חומד כלם עם דבר ומד קוח בשאר עבר "בתנם מן הקדית שקוח מעהר
הינור שבה תישן אל חיות אט על ראש הששם יחול" ויש פו לחמורי קרי חשך כדכתיב
כי הנה החשך יכסה ארץ ועלם לא משם ועלך ירח יי נוכח פני יי אלה שכשעסק
עמה שכנה כנגדו "וכי של טעך להתקדי טעך לאו טעך" רבטן מרביין השל טעל

מורה

ולחיה שוכר כו את הדג כלו לא היה שוכר
את הדג כדרך שעשי הקצבי שאוכרי את
הדגים השכוחים יחד באופן חמדי שמשדין בהם ובהן תלפין את הכהמה על היתר
ישמעין לא טקבו השך שקובו עקוב טקיא אוחי טעם שכין השקב ובין הפרק
הקמך לו והיה אוחי העד שרעין ט את הכהמה הקצבים כשאוכריין את הדגל שבהמה
לא אהם שוכר את הדג וזה לא היה שוכר כי אס טקב בין אוחי קנד ולעצם וטלה כך
שקוח שלם וכפף השך טעו כן משח אוחי אוחי טעם שטק שיקובי קביעלחח
חוק קדאש כלו כשהיה מעט לחזה היה פוסק ולמסוק שג שהיה חוק את הדאש ונורכו
לש שוכר כו כי ראש אינו סבל הפשא כדאח כפב דשחיעה חולקין חין ל לאו נחיים
שישן סבל קפשא מען לכוה את קדאש שכר היכה "וקטחו כעוכן לשם לאיה
בקוע משחיעת קודי פ כל הפסול דעיהה קדם גלו שאין מסנלן ומרפגלן שג
שדאשי כפשים ושער שחוקן דרטישים דייכו משח שדאש לא היו מפשיטין אוחי
לא כך היה קרב כשת שקוח" חוק את הדעשים וכוהגן לתי שוכר כהן כדעם
טקדאן אובן אצל החזה שג הפרק" עין הפרק ולמעלה עד תקום חמם טקדאן
יהם היינו דען לקמן חוק אתהיהם וטען לש שוכר כהן וכלאון כהן אדם טקדלן

כל המעשה והמחשבה... וישעיהו צדקה וחסד...
הכללות רבות אצל ואלך וכוונתך לבין כחאי' כפ' לו מרעות ומא' קכ' שלא היה חותק כל' יתן
הכללות הרבות עם החזק... יל' ללאו ותענה ה' יתן תענום והרס נבי' כהן כבוד הנקד' חזק תלד' יל'
מלכה דהכנה בקרא וחזקתו לאון חזות דקיינו שדואה פט הקדקט' וקיס' להו לרצון שקצת
יתן הכללות נתי' דחזין את פט הקדקט' אכל קכ' ונתח' אמר' חזמת' וקיס' להו לרצון דכלא' הכללות'
טקד' נתח' וקיא' היה נזולה לא ידענא מאי עפק' מענה שהיא היה נקד' נזולה ושמא' יל'
לא מענה' שצריכה יתן מחמת חסובה וכוכדה ולא ימעה קכהן' להו שזו נזולה יורר' ויקחנה'
סמאל' וחיישי' לעפילה' ואז' לתקן ומעבר' והא' קתל' רכבר' שוקלת' יותר מן הארדה עם
המחול' ועדין הנשאר יתן הבקמה תלי' ברנ' האחר של שמאל' וענה אחר שעשה כל

זה בא לעוקץ חכמו מעתק קעק' וכוונתו לתי' שזכה כו' והאיה ואצבע הכבר ושה כללה עשו
וחתכה סאיה אין צריך אהרי כשנתק' השקץ לאתר האיה עם השקץ מופרה' ומקומם חלה
היא מחוברת לעקץ והיינו דקא' משפ' וחזיל' והאיה ואצבע הכבר ושה כללות עמו שלא
יתח' זה לבד היה חותק והאיה שמתחזק לבד לא חכל' היה אחר ולאו' תליה' בשקץ לא ציך למענ'
משום דאצבע הכבר ושה' הכללות שקול' כמקוה' או יותר' ולא שייך תליה' לא כדבר קטן כגדול'
ומבאין ואילך לא היה סדר זהך לחתק' ומשום הכי נקט' לאון תליה' ברנ' כדקתני' נטל את הדגל'
הנה פירשן חתק' האברים לבי' ושה' אהם סדוה' ככהלה' וכשני'
הטעמי' שפיר' מבאין ואילך משדר סדר הקנה' האחות'

וע

אלא כשני' סדר חתק' האברים... לא לבי' חשיבת האכה' זה מזה וכל אחר שהיה חשוב
יותר מענה ראשון וכל א' וא' וטעם דתמ' יומא' פלג' ל' יומי' הגליל' וז' שקי' וז' יומי' היאך'
היה קרב ולאם השנין' ומר' מוטו כלפי' זרעו' כי הבהמה נקרא' חרטום וכן פ' הערו'
וקדו' בין אצבעותיו מוט' שגב' הראש היה הופך כלפי' כפי' ידו על כן היו הקדני' למטה' בין
אצבעותיו כדי' שיחזיקו בו בטוב שלא יטל' וזכה' שיה' לחזק' כל' משקום החתק' היה
הופך לבין' שה' אציל' יהו' וכיה' ערה' כי זהו דרך כבוד' שלמעלה' מעולגלה' בין

אצבעותיו טעו' האבר והבשר המעולגלן כבהמה דבר שאינו מחובר' רק תלוי' נקד' מעולגל'
ולפי' היה מביתו תלוי' בין אצבעותיו מוט' שהוא ארוך יותר משם ידו ועל כן ראש השקץ
שהוא עב' היה מוטח למעלה בין אצבעותיו וראשו קא' למטה' היה תלוי' כה' שלא יעכבו'
ויוכל' להחזיק' על פס ידו' גם אצבע הכבר ושה' כלות' עמו' וזל' עוה' בין אצבעותיו וכל'
דבר הארוך היה מוטח תלוי' בין אצבעותיו ומעם זה שייך טעו' כן לגבי' הקדני' - הקדני'
בין וכן שטע' כפ' דמשכה' יומא' שהרשד' היה קכ' במעשה' מחצי' כפא' ולמטה' במעמדו' כל'
מה שהיו יכולין להקריב' האברים לבד' מעברו' של מנכח' היו עושי' כי היט' דקד' ביה' לבי' יל'

מפי' כדי' שילכו דרך מעברו' של כפא' ויעלם למנכח' אחר שיפסו' מי' הוא' שיעלה' האברים
למנכח' בטעמי' צדפה' תקא' ומענה' דשקל' ובאלה' פ' החלל' מיייר' לה' אבה' העיד'
עירשן' מחצי' כפא' ולמטה' במזרח' ואל' מוספי' במערב' ואל' ראשי' חדשי' על כדרכו' חלל' ה'
ובפ' החלל' פ' בקונו' דאענ' דאיב' ספ' דנכסי' כהו' אימורה' תמיד' לאו' דוק' אימורה' אלא'
הא' אברי' אלה' דמזרח' עירשן' והכא' קהג' דמערב' עירשן' איל' לאון' דבקונו' דמערב'
לשם' דאיברי' תמיד' קאת' היה טראה' לו' לאון' אצד' תמיד' מקוה' קאת' לא' אצד' דוק'
שנמשחו' בטעם' וכדאי' התם' לשל' מינה' טהור' טא' דפלגי' קרם' ל' שקיב' ורמז' וכדאי' ו

ביתך בדוחק כדי שיקיו מתבטלים בכל .. ולשון משמחה מלאון עמיטו מלאון חלב והפד
 את הדיחה מן הכבד ואצבע כבד מן הכבד .. ועודי קרב החסיד לא יאמר כי חתמת ספר
 קמנה יש ואומה היא שהיה משה מן הכבד ושלח קתנ אצבע כבד מן הכבד .. ולפ
 נקרא אצבע לפי שהיא קמנה .. ולשון אומה דאומה לא אייך למשנ בה משום ולא חנין
 לאומה וחינה שומרת בעטן זה שהיה ראוי לקרובה אומה .. ולא היה מזיזה מתקומה
 פ לא היה משיז הדיחה מתקומה לא כמו שהקנה מחובר לבואר והדיחה תליה בקנה כך היה
 משחק כי ההיחה עם הגאר היה מחובר .. שזה לא יתכן שהיה מקהחם הגאר לחזה שהיה
 סמו מעטר על המלה .. פא יל אצבע כבד קאי שלא היה משיז מתקומה לא היה
 משחן משירה כדי שיהיה מחובר לשקן ושתי הכליות וכדתינן לקמן ואחר שגמל החזה ותרבו
 לתי אצבע כו מן היה לבא לאתר אצל הנביה דהיינו הגאר שהקנה והלב תליין בו עם אצבע
 הכבד שזקה היה כסדר .. אבל לא יתכן דבר זה לעשות דכיון שנתעסק בדבר שהורח
 מלשנה הבהמה כעין החזה הן הוא שנס בו יתעסק קודם הגאר שאינו מלשנה הבהמה
 לפי היה חוזר ועולה לדופן הימני והיה חותך ויורד עם השדרה כלל היה יורד ועומד בשקן
 אל צלע כלל .. ולא היה נוגע בשדרה כלל לא היה חותך השדרה שמה כלל .. ית שהיה
 מפריש קבוצת מן החסידים וחותרו עד שהיא מניע לשהי צלעות רכות כלל כך היה חותך
 אל הצלע לצד ארכה אצל השדרה עד שהיא מניע לשהי צלעות רכות כי שתי צלעות רכות
 יטן אצל החזה כלפי הצלעות ושתיים מלפניו אצל הגאר שחצה היה חותך ומניח שתי צלעות
 רכות מבין ושתיים מבין .. וכן פ' היטב כפ' דומם יומא וכשהיה מניח אצל שתי
 צלעות רכות היה חותכה ונותנה לתי אצבע כה וכבד תליה בה באומה דופן הימני ושתייה הט
 נעסק על זה הדופן הבהמה מצדה א' וצדה האחר הוא סלקן מצד זה והגאר הוא שיך
 לדיויקו דדופן הבהמה לפי היה יתעסק לאתר סבאר דהיינו צד כדפ' לעיל ..
 וקניח כ' צלעות מבין וכ' צלעות מבין כי אצל הגאר הם שתי צלעות רכות מצד ושתי צלעות
 אחתם אצל הגאר בדופן אחר סמו כן לפי היה מניח לחותרו עם הגאר לא כלליו הצלעות היה
 חותך את הגאר לבדו והקנה והלב והדיחה תליין בה .. ולפי דבא לו שיך למשנ במקום
 שהם כמו כ' דברים כעין הכ' אכבר נעסק בדופן האחר היה צאלו אחכ אצל הנביה שהיא
 עיין תליה ומחוברת אצל דופן שני אבל קודם שהבהמה שלמה והנף כלו כאחד שהן חז
 שיך בה למשנ לשון עליה וירידה כדתינן לעיל עלה לדופן הימנית היה חותך ויורד ..
 בא לו לדופן השמאלית וקניח בה כ' צלעות רכות מלמעלה דהיינו אומה אצל החזה כלפי צלעו
 הצלעות ושתי צלעות רכות מלמעלה דהיינו אצל הגאר וכאכל כך נקד זה למטה מה שהיו אצל
 הגאר מפי שהבהמה תליה בעבר כך הם נקראי תחתני מפי אצל הגאר הם .. ושאל
 הצלע הנזול נקראי עליו .. ועוד מפי שאלו אצל הגאר כמו סוף הצלעות לפי נקראי תחתני
 והפ' בא לו לדופן השמאלית מניח שתיים רכות מלמעלה ושתיים מלמטה .. כמו שפירשנו ..
 ומשום דלעיל סתמי תנא בדופן הימנית היה חותך ויורד עד שהיא מניע לשהי צלעות רכות
 והא דאקני צלעות מלמעלה קאי קמל הכ' דאעלות קאמ' כי זה היה דרכו כי היה חותך החזק
 מבין שמונה הצלעות הרכות שהחזה שריו בתוכן כעין שתיים מבין ושתיים מבין בדופן הא
 וכן בדופן השני .. והיה חותך דופן הימני כמו שפירשנו .. ואחכ היה חותך השמאלי
 מן השדרה לא במתקנת היה משירה בשדרה או כלפי הרגל והיינו דקתנ והשירה שתי

אמר לך מורה היה משחק קאסל לחיין כל הדבר לקמורה כדי שיהא מחונן לחי
קמורה שתי ערות קבלו שלא יצטרך להשקיע כי אם להקמיר וכמו שאתה נהנה סגור כמנהג
עצמו שהיה עובדן אורו לבית המטבחיים ונפיקו מבקדין אורו לאור האבקות ואעפ"י שעה
לא היו שוחטין באורה שעה כדקתנו כשרקין ללילך היי ככאן בקמורה ויקבד
לרבו נה דבצבילכך היה קבדך לרשך הקח מטעם שהבדך היה מלא ונחש קמורה וכל דבר
שהוא מלא משם אינו נוח להולך אם לא משוקט בכל אחר ולפי"ה היו עש"י אורו נחש להרה
בסימן קבדך ולפי שהקמורה הוא דבר שהוא דק כדכתיב ושחקת משבו קדק ויש לחוש
אלא יטל לרבו מן האבק או שער או צדור קודם שינעו אצל המזבח ויגרבו לרבו ויהי
פסול והיה צדק לבסוף לפי"ה כסוי היה לו וכמין משולמלה נחש טלנו מלמעלה ופי"ה
ערוך כסוי אהב דומה לחיכה כגד שאין לה אפה ולא ידעא משל שפר אמאי לא שאו
כסוי עם השפה כדרך כל הכסויים ושאלו שאל סימן לדבר שהקמורה משערת את הטעמים
ועשו אורו דונשה שטוב במקום עשיחה שהטעמים דרכן לצאת במעלות ועשו סימן זק
שלעוה למעלה ע"ה הקמורה למעלה מן המעלה לעניים למעלה למעלה וכשפלאך אין לה
מכאן ראיה לא לענין חיצוני המדק בתוך המדק דפ"ה הוציאו לו דמס יומא ולא לענין לקיחה ע"ה
דבר אחר דפ"ה חילול דהכא וכיון דאי אפטר בלא שט כלס א"כ צדור כל דמנו " נמל
מחית הכסף וחיתה מן המאזכרות הפעולות מן הנחלים פעמיים בין נח המערה שנה
אל קמורה שהיתה על המזבח החיצון כי הפעמיים לעולם מהאכלן יורה מן החיכטס וירד ושדן
ברשך של זקב דה"ה תמן כפ"ה מדק בקלפי בכל יום חורה בשל כסף ומערה לרשך של זקב
עבדו ומתנו כקב נחל"ה משה נקט נחל"ה דה"ה כפ"ה מדק בקלפי בכל יום חורה בשל ד קבין ו
ומערה לרשך של ג"ה קפן נמצא שקב היה מהפזר היה מבדן לאמה " ימ"ה ולאחר שכבו
היה מבדן לאמה מטעם שקשה להם אם היה מבדן לאמה קודם שכבו היה חייב אפי"ה בחול
משו"ה מבדן נחל"ה למזבח " לא שנא קמ"ה כפ"ה מדק בקלפי אי"ה דאפי"ה לאמה חייב " וכן לפי
נחמין אמ"ה דכה כד אבוק דאמ"ה המוכיד נחלים מעל המזבח וככה חייב " ויש אמ"ה דהכא
לכדי הכל פמור משום דאיתקצי למערה וכבר נעשית המערה בו ואינו צדק כלל וכוונתן
משם לבד שכן הוא שאם היה בהן קדושה היה צדק להחזיר למזבח כהן נחל"ה שפקעה
משם המזבח ולא לכבדן לאמה כדאי"ה במס"ה מעלה כפ"ה מאמה השקף ופי"ה למ"ה כל דבר
שהוא צורך נבדן ומבכה אינו עובר משו"ה מבכה שהרי כל חורה נחלים הוא מבכה " כדאית
נמשכה כדיתקו כשרק ספק אכל וא"כ היאך היה חורה במחנה לא אמ"ה דכל מה שהיו
צדק נבדן אין בכך כלום " וה"ה הכא משום כו"ה הערה דכ"ה זה לי ואנוה"ה
אפי"ה אכל בשבת שאסור ללמנו היה כופה עלנו פסכה דאע"ג דנחש שלרשי מערה
ללמנו מתקומנו למקום אחר שלא יראה ומחמה מיעווס היינו דוק נחש שלרשי או צאה
וכיוצא בה"ה אכל נחל"ה או מיעווס אינו יכול ללמנו ועוד שיעשה נרס כיני
כי ודאי נה"ה לאו לאחר שכבו עסקי"ה לא בעבור שהיו מכושרה היה מבדן לאמה דאי סו
לאחר שכבו קאמ"ה אם למ"ה היה צדק לבטול עליו פסכה דבשאל"ה אי אמרת דבשאל
כבו עסקי"ה משה כבו עליו פסכה דחיי"ה שאלו יקנו מהם וכדאמ"ה ט"ה נב"ה חמ"ה
דכופה עלנו כל"ה אם אמרת דבשכבו עסקי"ה אי"ה מה קנאה שייכא בהני " ופי"ה
פסכה מ"ה בערוך מעשית סירותו דמרתעלי פסכה דוהיה ובסוף

הוא קדוש וזו שנתו עדין בארץ ואל תשכח בנשואי ואל תשכח קדושתו ואל תשכח
מלחמתו כחך לכל זק לבנה סדה קמעה אינדי לב קי לא קנ כנן שנתו מערב
וכדקו קב כמשך דמשך ולפי אהב סדרי השניות לנרסי במלחמת מלחמת
למנו המנה דהנה דהכח דקדושה שהיו שנתו מערב ד חטק בן שנתו קיזו לוח
ליה רק ככל דמחנן במערב וכדאי בתוספת דסקלי ולשם מערכו של כבש

מלחום נחכ ידו וכחו ללשכת קמית
הדרן עלך פרק לת קין כותבין פתח להם המעונות

פרט למערכו של ואלו מערכו של ואלו מערכו של ואלו מערכו של
זוטא

והקש על פירוש מירושלמי דקא חשיב ה רבהם שהספן משמש
ואו קן או לו אישי כהן גדול הנביא יתעק סהיה משגיל נעלית ביה

הספן בסוגריו וחזק הספן בימינו והטלחו וכו' ולא קא חשיב קט כדדייקו וכו'
דסי קי יחזק בר אמטא קל אפיר כך השעה לזון ספן הוא ועוד משפכה

סוטה פ משוח מלחמה מסיק בההיא רפמן לזון השעה הוא ולשם השפן ברכה א'
לשם סוף המשך ברכות מפ מתי ברכה א' תל יוכל אור ואז חזק רבה ג ברכות

מפ וחזק מתי נהו ג ברכות אמת וליב ועבודה וברכה כהט ברכות כהטם היינו
שם שלם אכל ברכות כהטם כוליהא כטן הפסוקי לא היו שחין אומ' ברכה

למשחר היוצא קדם נמי במבטת ברכות טן מפ המשחר היוצא למשמר היוצא אומ'
מי ששכן שמו במתקוף ימים כינכס אהבה אחוה שלם ורעות ורעה אט למד

עבאו מרגליו יתר לחזק ומהק דמשע להם קודם שחיה וזהקה לשווא כה שיהקבל ק'
קדננס כרנן כי הזהקה היא עיקר ואיני יודע אם בעבר זה היו עשין עבאו את הפלגם

מפני שיש לו אכלא זה היה להם להמחין עד שיהיו האחרים נמלח ככה שעור יביאה קדם
שהרי מצי גם כלב שהיה מוציא את חמו וכל ענין שהיו יכולין לעטא כדס האחרים היו עשין

והי' לזא אפס כען בככד שאינו נ' לו לחביי דמת כפ הקומץ רבה וכן לקדרה היא מרטי
קא סתק דפל לחביי אם לא היו מלחין כפ השיעור אנה לקדרה אפ מה מועיל סנה אופן

לקדמה קא אחר מלחה אעפ שיכול להיות שאין איסורא בכך אם היו כך מקריבין בלא שהיה
מעבדין אכלא זה היה להם לקדמה קא היו שוקין מלקדמות עד לאחר מלחה כדי לעשות מלחה

מן המוכרח שיצא כל קדם חדש גם ישעם כואו והפיסו מי מעלה אחרים כן כל לקדמה
לא היה מלכה המושגה להפיס כי אם לחדשים אכל לעלמה אחרים מן הכבש למזבח היה מלכה

להפיס חדשים גם ישעם וכפב דמס יומ' מפ מעט במתי פלני רבנן ודלמשך בן
ישקב לחזנס פ לשמשים היו מפשיטי אהבן את בנהקם כפב דמס יומ' פלני אהרואי איכא

למד דעל אורם שזכו בפיים קאמ' מפשיטין לזו מבנזי חול לבנזי קדא וקס קרני עד שעדין
אלהם כנזי חול מלמסין אהבן מבנזי קדא והיו מפשיטין אהבן את כנזיקם של חול וכו'

ואיכ למד דעל אורם אלא זכו בפיים קאמ' וכולה מעלה כדאי קרם והשין לשם חלונות
היו לשם נ' לא לשכת קמית קאי מאו שהיו מפשיטין אם והיו עשין חלונות כשך החומה

וקיה כתי עליהם האמש של כלם באי זה מקום היו שומרי כנזי חול כשמשפטימין אהבננה
עד שימשך את קטבורה ובאי זה מקום כנזי קדא היה טמל את הכף ללמי

היה לשם נ' לא לשכת קמית קאי מאו שהיו מפשיטין אם והיו עשין חלונות כשך החומה
וקיה כתי עליהם האמש של כלם באי זה מקום היו שומרי כנזי חול כשמשפטימין אהבננה

עד שימשך את קטבורה ובאי זה מקום כנזי קדא היה טמל את הכף ללמי

דמציפן ל... דקמורת וקמורת לאו בלאו או או קתני לא משא
הן כלם בחד קמור ואשכח מצטרפין דלא הלא מלה במקיקת כלין לא כל דאפי' אם
הקדש בכל חול אשכח מצטרפין דלא קפיד קדא לא אקדש ולאו אכל קדש דאע"ג דמבין אחת
וכו' לפי דכל מצרף מ"ג איסור למיחד דלא קפיד קדא לא אקדש שבו וכפן דקמא אורחה
דמלה טקא לאורחיה דקמורת להיות בבין ובעשפי חננה פ' בשם רב' יבא קלוי' אל דאפי' כל
אל חול מצרף יבד של קדש ואל לי מרעה דלא איהא ל' שק' לאשמש' לא אקמורת ויה
והנחלים כל מצרפין אשכח דלאו אכול טעון אכל היו יודעים שכל שרת מחנהן או אפי' כל חול יכול
להיות שמחה לקדש כמו שכתבנו לא כח לחפיד לא אמיל' דלאו אכול שמחה כיון שהם קדש
הה"פ שר' מכוון יורה מעשבים איהם שטעו סעו כן במחשבה לכה' אכל מפני שלא טעמו
כשזקקתו וכל מה שכתבנו לא הכהחנן לא הירוש' ומלה סתרים אכל אם לא זקק
היינו יכול' לפי הקי"א דמשנת' ל' שק' אפי' כנחל' של כליוס וכנען כשכבר שרה לרשך מחסה של
זקב שבה היה מקטיר ולא היה צריך לחלם שליוס הקפ"ו ונפ' מלמד שלנו לא משא' בהוא
דוק כל שרת ברפ' בעשפי חננה אכל לשון הירוש' קצת קוא יוכיח דבפי' כל שרת
מקמסין בהוא לשנא יודע' היו שכל שרת מחנהן וכו' אכל יכול' לומ' דאורח' דמלה טקא
משום דאורחיה דקדש להיות בכל שרת ועוד היינו יכולין לומ' משום דמכבדן לומ' אינה
ראיה לומ' ששכח' כך לא נהקדשו במחנה שקרי דמעים סעו כן היו נשכחין לומ' ואשכח
שנהקדשו בכל כדמגן גאו גאו מהערבין באמה ויוצאין לחל קידרון והה"פ נחלים היו
מרבבה סעו לומ' כיון שנשעין סב' מלה אחת שהוא מושק ויורד" יל' שמת' ל' משעון
הוא דאמר נירי אדם ממה כסא וספסל וכו' או יל' לא חייש' לנרידה אפי' לי יהודה
מפני שכנסה של שיא היתה כולה ולפי שמשפח במערת שקלים לשכה כלם סתקדש היתה
דהיינו או סמוך לחוליה ביה המקדש" ועוצא היתה כויה או בשפי חוליה ביה המקדש"
ועוצא כר' זה לקח' משם" או יל' שאכל המזבח היתה להיות לצד מערכו של המזבח לפי
היתה בצפונה של עזרה והנחל' היו למטה יורה בשטט העזרה" וכדמגן דירד ושין לרשך
של קרב דהיינו שירד מגן הכבש והיה משעין כלפי מזרח המזבח כח שיהא קרוב לומ' יורה
ומפיל כך כשהיה בשכה והיה צהק לפסכת' היה צהק למשכן במקום נגה אכל הטמון
כי הנחל' היו במקום הנמוך יורה מגן הפסכת' מפני שהעזרה משופעה כפי נגהו של חז
הבית ועל כן היה צהק שר' שרירות באחת היה נירד ומשך את הכל' ממקומו ויורח
שרירות יל' שהיתה קבשה בדופן הכל' וכשרירות שהיתה למטה היה אוחז בידו הא
למשלה שלא יבגל' הכל' בשעה שמושק כי דרך הכל' כשמשך משקום הנבנה למקום
הנמוך מההפך ומרגל' עלה שאך בשכה דהיינו שמוצא בעזרה וכדאי' בסוף עידופן"
הנעו בין האולם למזבח" פ' כל אהבן שזכו בתמיד כי מכאן והלאה הקודם הקטרה
איהם היו מתעסקין בולם להשתחוות על כן היה מרמז להם המשנה טענהפה שיכנסו
להשתחוות מול את המנהפה פ' המשנה ולמטה כבר פירשנו מהו מנהפה" ונ' דכס
היכה משמשת וכו' ופאומה היא" היה למייד טמאי' בשערי מזרח כנען בשטה טקנור
באמה' כבר בדוכהן מוכא דשטה טקנור לא טקדשו" ומפ' בעשפי צרפה שלבך
היה משמדין בשערי מזרח שלא יזומו משם שכל ממש בית אפי' אינו יכול' לעבד יהא כבאן
ומטה' מפ' בפסחי' דחד אמ' כה לבי' אם כרי' שלא יבואו טור לדי טומאה" וחד אמר

שחוטן נשחטו חמרי כושן טלנו פתכר ונפ סהין סנין ספית אל נחשת ויחט
סתי של רבי נסים מקא יהדי מעי דמיהי פ חומר בקדש הסלה והקמורת והלכות
והנחל אדם נגע טבל יוס במקדש פסל את כלן דכיון דהך הין מכבדן לאמה חכ שח
לא קדש במחנה אדם טקדאן בכלי אה קוז מעוטן נעזה ולא לכבדן לאמה ויהב
סעצתה ל עק כיון אשנכו דמכליוס פסול בנחל חכ שח דטקדאן ככר בכל אה דכל חין
שלא קדש קבל אהנה שכתבו ולא פסול בהן מכל יוס דהך מוכח כהך דשבעת דכל חין
שהקמורת קדושת דמיס לא פסול בה טי וכלם יושא פ הוציאו לו משיק נמי אהך
הנה נפח הקמרת נחלים מהך פסול סו טי פסל בהן לנה וישתה דנחל לא היו בכל
אחר כי אם במחנה הכסף חכ קיבי משכחת לה בנחל דמשכדן לאמה וכרב אל שכך
מהרץ בירושלמי בחומר בקדש דהי משנה ל עק דקתב דמי פסול בנחלים היינו בנחלים
אל יוס הכפתי דההו ודאי קדש מנאום דבאותה מחנה שהיה חותה בה היה מכנס כלהן
במכף בקלף אבל בנחל אל כל יוס ויוס לא משאום דכל יוס היה חותה בשל כסף ומערה לתך
אל זקב וכיון שהחן שטר לערות חותה משא דחין חותה הכל מצרפן ונב משא דחינו מקדאן
טון שאינו מתבנין לבך שיקו קדוש כרכו כנע הכח נבי מחנה של כסף לפי מעבדן לאמה שהי
לא טקדאן עדין ואעפ דאיכ לשמה דמחנה של כסף נש כל ארת היתה פל דכלי אה חין
מקדש לא משעה והרי לא היה געה להקדאן כי אם במחנה של זקב דהכי מסיק התפ בירושלמי
דא בן לקיש למשני דהך מעי דהסלה והקמורת והך דא בן לקיש יודע היו שכל ארת מחבין
ומה בא להעד על שיירי מערות שהיו מחבין את עצמן והפ נ לו כחמשיק כטר
חומר בקדש משחות אעפ שאין צריכין לכל הכל מצרפן והיינו דקא מפ בירושל ל
יוסי בר חנינא משנ ל יוח מה אמרו שיירי מעות מחבין את עצמן משא שנקקו לבלין כל
משא שצעה קמחיק היו צהכין להיות בכל ור אחא באר יוסי פל לחו אשיירי מערות
הוצרכו להעד לא על הסלה והקמורת ולבונה ונחל דאעפ לחו חוכלן טהו ואפה משא כמי
וקפיד קרפ לז יוחנן ור יוסי בר חנינא טח סלה והקמורת ולבונה כל סלה והקמורת ולבנה
משכחת לה כזהכ להיות בכל אבל בנחלים היכי משכחת לה דצהכין להיות בכל כיון שהיה
חותה ומערה לתך כל אחר נמצא שכל חין שהן בעזרה חין צהכין כלל לחות כל שהן כרכו
דאחר שערן לתך אל זקב אם היה רוצה עדין לערן לבל אחר היה יכול דק שלא היה מפזר מהן
כלם מבין ואילך ומשנ שבנחל אל יוס הספ קאמ דבנחל בחותה שהיה
חותה בה היה מבטם ומשנ כדמס בתם יושא משום חולשא דכהן נחל שלח
לערות מבלי אכל ודאי הוזקקו לבלין קרי בהו והכל מצרפן והיינו דקא משייס בירושלמי
ובנחלים אל כל יוס לא בהי דהנין מעמר משכו כקב נחלים מכבדן לאמה כל משא מלינו
למה שלא היו הם מקודש בשעת חותה הנחלים אל כל יוס כיון שהיה מכבדן לאמה וכא שאין
קכל מצרפן ועוד שכיון שיותר היה חותה מן הנחל משנה שהיה צהך לקמרת
על כרחו היה לו שלא להקדשן עד שיטרה לתך המחנה שהיה מקמיר בה ולא יתכן קצת
נחלים להיות קדוש וקצת שלא להקדש ור משנה מקא לשם בירושלמי להל לך ור יוחנן
דמפ משום דהוזקקו לבלין ומערה על סלה והקמורת ולבונה ונחל חמשי קא כע למש
דהוזקקו לבלין וכי סלה והקמורת ולבנה לחו בבמה כלם קם קהפס כל הרי הקמורת והסלה
והנחל זה בכל אל קרב וזה בכל אל קרב ואעפ דכשהם ביחד כולם בכל אחר

17

והוא נשאל וחסד סדר קמחא שכתב בו ונודע קוז מלאן דכיה דמלכא דיינו לזון קתשכך
כל אחד שצד היה מעשיכן לבין ולבין עד שהיה משוק אותן באוק או מלאן ויזר דמלכא דיינו
ודא דהיינו משפח לבין ולבין באוק והיא היא וכו' לאוקבנו או לקרובו כל בדבר זה היה מוכח
העזק לבין שזכה בקמחא יתנו לבל מש שיהיה לאחד מקרוביו או מאוקביו ולא היה דבר זה פים
עבד מעטו לתוכו כל באשה נהנה הבזק עתה מעטו לתוך הכק לא היה יכול להעניש לעמוד
סוזק שלא יטל מעטו לבין " היה הכקן אכדו לתוך חפטו וטרגו עב נחלים שטל קמחא עס
הקמחא שככזק מעט שהכל משיער א' בא' ויתמ' ל' סוזק דסוף סוף היה מערה הנחל מתחת
אל זקב עב קמחא ולא היה מקמיר במחנה כמע ביום הכטה לא עב קמחא היה מקמיר א' א' א'
למה חותה בשלסוף ומערה לתוך אל זקב כ' ודאי כך מעטו כמו שכתב בתוספת דרפתה לכל יום
היה מקמיר עב קמחא כלל מחנה " וכיום הכטה היה מקמיר במחנה מעט שהיא עונה
בין הכדים ושמה יל שאינו דרך כבוד לחיות בשל זקב ולהכנס כ כשהיה חותה בשל זקב היה
נאחה ומחנה אש המערה ונצטיל כך היה מערה לתוך אל זקב כדי שהיה קמחא יותר יפה
אכל ביה א' מעט אחר לפי כה היה חותה ומכנס שמה תתחיל מעטק האי תמא קל סוף
סוכה שמשא שהיא חוזקתו כדאי במש יומ' פ' הוציא לו הקחיל המריר וצאי היינו אותה
שזכה סוחה שריר הגלים טוול המערה והם רלו מעט באהתחיל המריר להיות יוצא מן
הקיל לומר היה הישקמיר מקמיר לא לא היה ראוי לקמיר עד שהמענה היה כותק לו ראות
מעט שהמענה לא היה כותק ראות עד שהעם היו פרשין ודעם כפ' טרף בקלפי משיק מקחין
היו פרשין הקמיר והשתחוק ויצא זה עומד על כל אדם המקמיר ואפי' אם אינו כהן גדול אבל
היה מקמיר והיה צדק להשתחוק און היו כותקן עטן השתחוקת ככה כדמ' ואזיל דאלה היו
אוחזין בו וכלה מעלה כדמ' ואזיל השתחוק ויצא וכנסו אחיו הכהנים והשתחוק ויצאו
זה אינו על כן כלב לא על כל כהן שהיה מקמיר בין כן בין כהן קדוים מלאחר שהשתחוק ויצא
היו גם אחיו הכהנים נכנסו ומשתחויים ויצא' שאריו הראשונים להעזו שכבר עשו עבודה קרי
ראשונים כען בעל קמחא וקזון ומשקה והכזק והכק לידום אחיהם הכהני פ' למין אחיהם
הכהני האן אחיהם הכהני עלה נערו עבודה עדיין חשיב טפי והכק ראשונים האן שהיו עסקין
עדיין בתמיד לקמיר האכנס יותר צדק לבדן מאוכן שכבר נערו עבודה לפי אופן הראשונים
היו מעבדיהן כזה שהיו משעוהן אותה למין אחיהם הכהני האן העוסקי בתמיד עדיין וכציל
כך היו עומדי כולם בצד א' כדי שלא יהא א' יותר מתכדו נראה כנחל שאם היו מקטתן עומדי לשמא
ומקצתן למין היו כמו העלה קצה סוף לאן של שמא לאן של יתקן - ככה א' ככל כרכה הכהנים
היו אומרי סתקדא כפוק א' אבל במדינה היו מפסיקין בשלש והיו שטק אמק בין כל א' וא'
ונם כלקדא היו אומרי השם ככתבו דהיינו וטרש " וטלהנה ככניו כמו שכותבין עם טכאן
וכספר המקלעות מלאתי כה' דחייב דאיכ' נדה בביתיה דכהן אסיר ליה לטסק לדוכן כל אחילת
דאית כנורה דחיישי ליה נע סעידו דנענה היא ואתי לאי טעיי דאי יודן כל כהן שטא
את כפיו ואמו או אשית או בתו מלאה ונכנס הוא באותו בית שטדה לשם הדי הגלתי על שמא
העבה ואק הוא נרם לנרשו שיאכד מן השולם ולא עוד לא שאינו מוצי אתי שכל יה חובק
עליו הכה' אן וכשרשכס כפרכס אכלים שיני תכס " וכי קיכי דאסיר ליה לבין למעל כבידה
דמעט כיה מעט כך אסיר ליה למעל כבידה דאיתביה נדה ואי אייחד לה אידונו ולא טקן
מעט כלילי נדונה אסיר חיי שאן למעידיו אכל לטק בין שמוע רבי במה קארכתי יתים

משש חמשד שלח יחמשו קס מעצזים למחזות שלח יודעי משש קס מעצזים
מלעבד אצל המקוה אינן נעשין מעבד משש כחול מלחין

הדין על חמור להם המעשה זוטא פרק הקול שלם

- חותם קבעו לבין האולם ולמזבח קזי " היו מקדשין לטעם לפי חותם שזכו בתמי נבט
ועל אית קמטא דכיון אכלא זה היה צדק לכנס ולהשתחוות וטעם נמר מצד עם השתחוה "
- שה נרות מזרחיים דולקין כבר פי לשל למה היה מעטן דולקין מדין את המזרחי ומעט את
המערבי אעפ"י שהי קטבת נרות הללו היה תפסיק בעבודת אחרות כעין בקמורה והקמורה
אבהם של תמיד ובכל עבודת של היום כולו שהי לא היה תמידי מערבי עד בין הערבים "
- אעפ"י להא לא חיישי למח קפיד קדא לא רק שלח ימיכאלו שהי נרות עם אותן חמש דלח כע"י הש
לא בין פ"ל אכל הקב"ה נרות אם חזקה מסק טעם לא חיישי והק"י בהיטוב את הנרות
יקמיתה כל"י בזה יסדר שהקמורה תקמיד כעוד שנאדרו עדין שהי נרות לתמידי והא
ע"י כע"י לתיבת דקאי קדא דכה"י ובהעלה אהרן את הנרות בין הערבים יקמיתה לזו משום
לח חוק מצי להעלה קודם כלל אפי"ן מהם או שטם דהא ימין כפידקין דלשיל אם מצא מזרחיים
שכבו מדין ומלכין לא להעלה את כולן לא היה ראוי עד בין הערבים אכל א"ן שטם
אפי"ן כבקר בשעת המכה לפי אם מצאן כבקר שכבו היה מדין ומהן בהן משא שטם כשיטור
אותן זמן שהיא הקמורה משקמר דהיינו לחוד שעת משען קצהק שלח היה הנס כע"י מערבי
אכל קודם עד שלח מרת שמשן הצחק היה הנס כע"י מערבי על זה שטמו כמשנתנו דהאיך פירקין
שמעו את המערבי דולק כל"י יעמנו עד הערב תפט שדכל להיות דולק עד הערב כנס ושמנו
היה מליק אתה שאר אכל מצאו עכשן עבית שכבה דהיינו לחוד שעת משען הצחק שהיה
דכל להיות ככה ויכול להיות שכשחריית עדיין מצאו דולק שהי פשע"י היה מוצאן לטע מזרחיים
אפי"ן כדקנן כפידקין דלשיל והרי היה מדין את השאר ומעט אתהו כמקומן מלדין והיה מדין
כך דולקין והיו כבין אח"כ במהרה ולא היה חושש מלהטיבן עד הערב ופשע"י שלח היה מוצא דולק
שחיה כי אם אותן של מערבי ואח"כ עבית היה משלחו ככה אם היה מדין עדות ומלכין מתזבח
העלה ואותו השט היה מדין בשחיה לחוד הקמרה או לחוד רס קמרה לער כדאית ליה ולער
כדאית ליה אכל זה המערבי לא היה מעדין כיון שכאורה עדיין לא ככה לא עדיין היה משחו דולק
אעפ"י לא היה דולק עד הערב לחוד שעת משען הצחק לא קים ככה לחיכ יהיה אעפ"י
לא היה יעבדו בשעת ההשון השט לא מדין עד הערב וכערב היה מדין ומלכין מתזבח הש
ואח"כ ומנו היה מלכין אתה שאר והיינו לחוד כעל דכו היה מתחיל וט היה למיים דהיינו
קודם שעת משען הצחק שהיה מוצאן דולק עבית אז היה מתחיל בו לחלוק ואח"כ היה
מעבדו ומדין ומלכין ומצא שמיים בו כל ההלכה ע"י את הכון והשתחוה ויצא כמנו
שפי"י הטעם במנא כק"י גם ככאן ע"י את הנחל ע"י המתזבח פי"י כשהיה מבטק את
המחיה לשם היה מערה הנחל מתוכה ע"י המתזבח לפי היה צדק צוכרן יחד ע"י המתזבח
וכדין כאלו המחיה כל"י היה משוה אותן ע"י המתזבח כאלו המחיה דהיינו בחיטה של מחיה
שלחה שהמחיה עומדת וכלאן התקדא הוא נקדא סעו כן כמו את הכיור ואת כנו וכע
שהתקדא משוה את הכיור כדקטו כך הוא היה משוה כאלו המחיה את הנחלים ויקטו

אשר לא עשית בית הכנסת
ועל פניהם על אהרן עם קדש ולא נאמר לנו
שם של הלמדיו אתר ענין בן יוסף במה זכית לחסמה משהיה אהרן להם משולם
היהתי לרוב עבודה ולא דברתי עם האשה כשהיא נדה ולא הסתכלתי ככה כזמן ששפתי
כפיהם תבלי דאסירי . אלו הלמדיו אתר ימשול בן אישע סהן נזול משפתי מה זכית
לכוננו נולה אהרן להם משולם לא הקדשת קרבן כזמן שהנדה כהן בית ולא נאמר לנו
עולתי הם . עב השקת . ולפי יש למטה מתי דהק קנאי דחממה כולו הדי עבדי וזו קיל
דשתי לקריחד עם הנדה . יל דכלאן אהרן לא חממו לא לבשל הנפש דחממו דיקקא דחממו
אנפתיק בתפוכת ולבט שרי . וקת קל לדידון אסיר קא לבט שרי . אהרן היה חסוד להחמיר
מי נל דדוק באותן דבה הוא שיש חילוק בין בעל כפא לאחד בט אדם . אבל וזו לשא את כפיו
לבזק דכע דאסיר כיון דאז יודן כל כהן וכו' . ומשמע שאין חילוק באדם כהן . ויל שמשא זה קודם
המעט משום דלגדה ובה סמך דהרב והזרתם את כע ישראל וכו' עד באומהם את המעט
וכו' . לפי צורך לעשות הדחקה טובא לכל מה שנוהג במקדש כעין דרכה כהן והקדשת
קרבן שהם משאק כהונה . אהרן שדרכת כהן טהור בנבולן מתי שקבו הוא במקדש .
ואסחון טע דל שקי כל מה שבת דונא חיתקא לנדק דכתיב דהרס כע דהו ביא האמר לו . הדי
משאם כמעט לטען צא חממו לו עמי חיתקא למה דכלל לסיק אפי' להדחיקה מן הכותל . ועוד
דאיכא לעית דכי היכי דעם חיתקא לנדק קת נדה לעם והדי זקבא ללמד ועמא למד דנדקבא ללמי
על עמ אוממא משא ובה נמי להיות לנדק אוממא באהל מדדכין כעו עמ דוממא
באהל עבן לן מדר . יהודי כן כהן דכתיב זכתי מתיס קרי חיתקא למתי . ועוד דכתיב דעם מתי
מהחיק עליה דכך לכהן לחתחיק מעמ ד אוממא וקת איכא לעית לנדק דהא חיתקא לעם וכע
אסור לשפד עמה כדעתי להקרב או לשא את כשו . מי תמל למה אפי' כזמן הזה היה
נוהג דבר זה דאמר ל . ולא אסור לשא את כפיו חלמי במקדש הוא דוק קאמל משפ אמשכיד
את השם כקלברו וזריק פרישת טהרה בותר לפי אהרן כע ען אנרס . ארעו שיאבד מפני
שדכה שאינה ראויה לפי עסק עלו לקלה וכדוקללות הזרע מתקלל דכתיב לא יכרת לנאוב וע
דתינו זרע וכן חס דמתקלל כזכר והדכה כזכר כזה . ועוד הוא קפי עצמו כמתקדש מן הנדה
וקלן באשה והאשה שקדה לטעם לפי הזרע מתקלל . ועוד מתי כמוכן כלב דשכונות
דכלמי דכל מי שאינו טהר מאשר נדה בטו מתיס . ומע שמתקדש לפרוש מאשר אפי'
סמוך לגדה הויין לנכנס באוים להודאה . וכולה מילת כדאי הרס והחמיר מהבדך .
וכמתקדש על ראשיהם ומטע שזכיה אורק על יההם אל כהן כמתקדש . אתהשם ככתבו
ועיקר שכינה כמתקדש לפי לא ירפן לשא יההן כע כמתקדש דלחו אורח ארע איהא ראש
אל סהן למעלה מתקום שכינה שאורה על ידיהם . ועוד דאיכא לעית הלמי אתי לחסרבול
על יההם וזה לא ירפן לפי היו מנציהן למעלה מראשיהן דאפיר דמי . חוץ תכין שאינו .
מנציה אבל כדמינה כע כמתקדש היו עשי וכע אס . נציהו למעלה מראשיהם שפיר דמי
חוץ תכין שאינו מנציה ידיו למעלה מן הצף אבל כהן קדיוט איהי מנציה ען כאשו /
דהייט למעלה מן הרפלן לא חיישי דזהו דתימל למה אמנציה למעלה מראשו ולעולם למעלה
מראשו אל ראש . ואם יש לפכך יל אהיה צדק לעשות תפלה של ראש נדה כדי שיהיו יההם
למעלה . וגם יש למעלה היאך אדם נושא תפלה של יד הוא הראש הוא למעלה . ושמש יל
דכיון דאיכא תפלה של ראש שהן למעלה מינדרא מלתא . ואחר שברכו העם היו מתקמיהן

